அருள்திரு மாணிக்கவாசகர் அருளிய

திருவாசகம்

(பெரிய எழுத்துக்களில்)

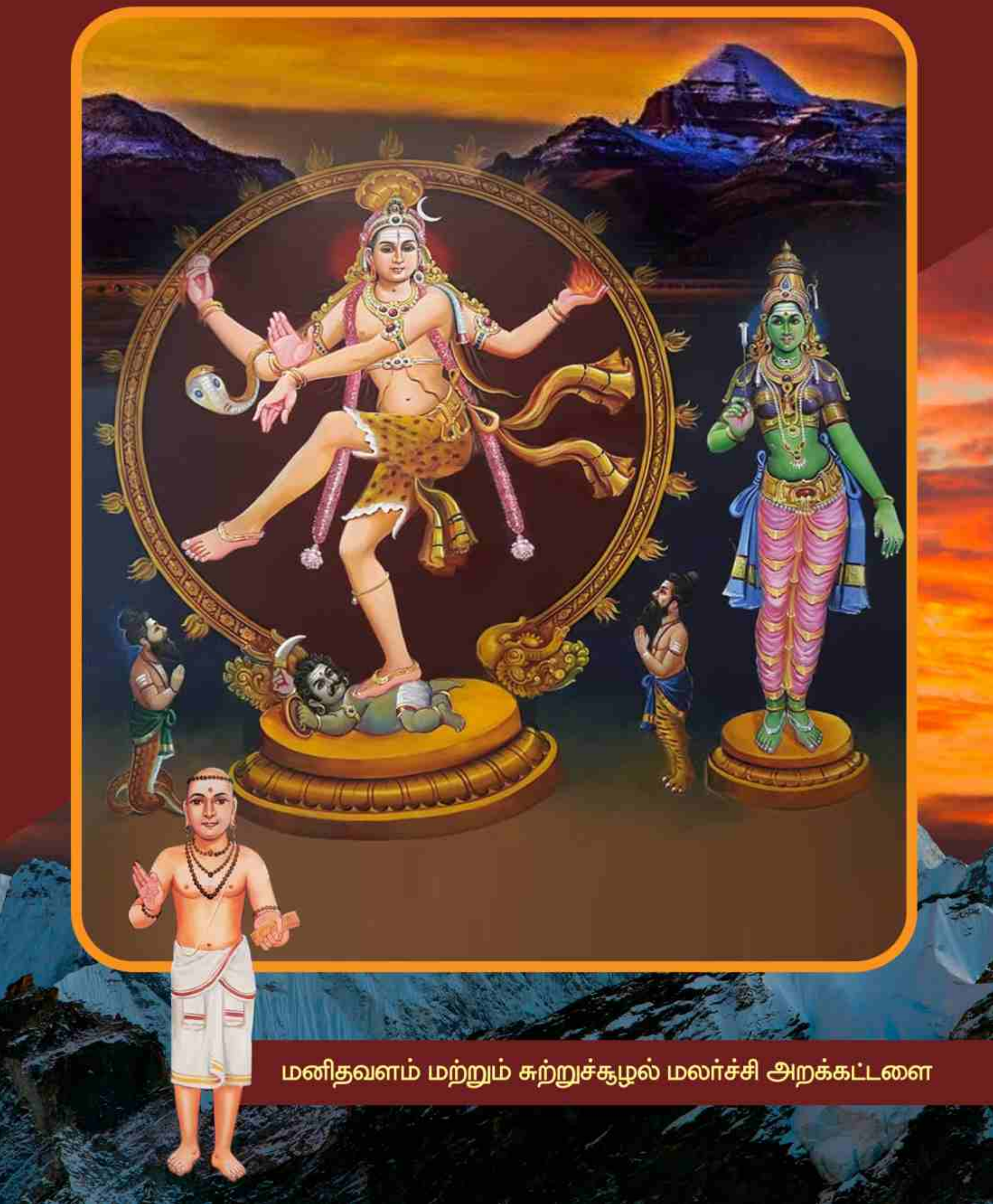

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை

பல்வேறு பொருளாதாரக் காரணங்களால்

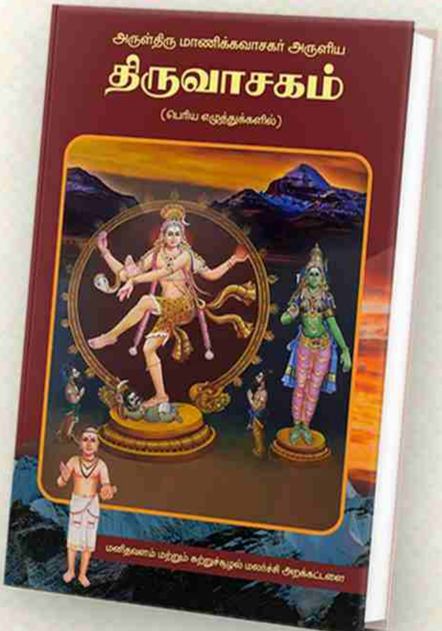

தடைபட்டுள்ள அச்சுப்பணிகளை
மீண்டும் தொடங்கிட
...2022 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய பணி...
192 பக்கங்கள் கொண்டது
(பெரிய எழுத்துக்களில்)
இல்லங்கள் தோறும்
எழுந்தருளும்

திருவாசகம்

100 நூல்களுக்கு
ரூ. 5,001/-*

20 நூல்கள் = ₹ 1001/-*

10,000 பிரதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
33/17, நாகேஸ்வரன் சன்னதித் தெரு,
கும்பகோணம் - 612001.

தொடர்புக்கு
9442440435

Promoted by www.amudhan.in

* நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டது. வியாபார நோக்கமற்றது.

For more details : **www.thiruvasagam.in**

சாதி, மதம், இனம், மொழி, தேசம் கடந்து மானுடம் வாழ்வாங்கு வாழ
மழலைகள், மாணவ, மாணவிகள், இளைஞர்கள், பெரியோர்கள்
அனைவருக்குமான ஆகச்சிறந்த பரிசு

உலகப் பொதுமறையாம், திருவள்ளுவர் இயற்றிய

திருக்குறள் ₹ 30/-*

சிறப்பம்சங்கள் :

- 1330 குறள் முழுவதும் பொருளுடன்
- புத்தகத்தின் அளவு : 1 x 8 (A4 இல் பாதி)
- 144 பக்கங்கள் - பெரிய எழுத்துக்கள்
- 1 புத்தகத்தின் விலை : ₹ **40/-**
  (அச்சு, பேப்பர், தொடர்சேவை, நூல் கொடையைக் கருத்தில் கொண்டு)

10 புத்தகங்கள் : ₹ **400/-** **
25 புத்தகங்கள் : ₹ **875/-** **
50 புத்தகங்கள் : ₹ **1750/-** **
100 புத்தகங்கள் : ₹ **3500/-** **

சமூக, சமுதாயப் பணியில்...
மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
கும்பகோணம். வெப்: www.meetngo.in

ORDER NOW

முன்பதிவு தொடர்புக்கு :
Promoted by Amudhan Advertising Agency **9442440435**

*நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டது. வியாபார நோக்கமற்றது. **பார்சல் செலவு தனி.

www.thirukkuralbook.in

தமிழ்த்தாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே!

வாழ்வில் எல்லா வளமும், நலமும் பெற்றிட

அருள்திரு மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

திருவாசகம்

திருவாசகத்தை அனைத்து அடியார்களுக்கும்,

அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கும் கொண்டு செல்வதற்கான ஒரு முயற்சி

திருவாசக முற்றோதல் – திருவாசகம் நூல் வெளியீட்டு விழா

இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளும் திருவாசகம் தொடக்க விழா

திருவாசகத் திருவிழா 2022 வெளியீடு

25,000

பிரதிகள் **அக்டோபர் 2022** வெளியீடு

வெளியிடுவோர்

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை, கும்பகோணம்.

அமுதன் விளம்பர நிறுவனம், கும்பகோணம்.

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே திருவாசகம் 8.38.10

நூல் தொகுப்பு & வடிவமைப்பு

த. சபாபதி ஒருங்கிணைப்பாளர், திருப்பணி.காம்
நிறுவனர், மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
33/17, நாகேஸ்வரன் சன்னதித் தெரு, கும்பகோணம் – 612001.
Web: www.thiruvasagam.in / www.thirupani.com

நூல் விபரப் பட்டியல்

நூல் பெயர்	: திருவாசகம் (பெரிய எழுத்துக்களில்)
பதிப்பு ஆசிரியர்	: த. சபாபதி
மொழி	: தமிழ்
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு - அக்டோபர் 2022
பக்கங்கள்	: 192 பக்கங்கள்
பிரதிகள்	: 25,000
நூல் அளவு	: 1 / 8 டெம்மி
தாள்	: 11.6 கி.கி. வெள்ளைத் தாள் - 60 gsm
எழுத்து	: 17 புள்ளி
நூல் வடிவமைப்பு	: **அமுதன் விளம்பர நிறுவனம்** 33/17, நாகேஸ்வரர் சன்னதித் தெரு, கும்பகோணம் - 612001. செல் : **94424 40435** மெயில் : amudhanadvertising@gmail.com வெப் : www.amudhan.in
வெளியீடு & புத்தகம் கிடைக்குமிடம்	: **மனிதவளம் & சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை** 33/17, நாகேஸ்வரர் சன்னதித் தெரு, கும்பகோணம் - 612001. செல் : **94424 40435** வாட்ஸ்அப் : **94886 89102** மெயில் : meetngo15@gmail.com வெப் : www.meetngo.in
விலை மதிப்பு	: ரூ. **100**/- மட்டும்

இந்த புத்தகத்திற்காக வழங்கப்படும் நன்கொடையானது எங்களது அடுத்து அடுத்து வெளியாக உள்ள புத்தகங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். மேலும், எங்களால் இயன்ற சேவைகளைச் செய்வதற்கும் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

Paytm BHIM UPI
PhonePe Google Pay

94424 40435

பதிப்புரை

“கற்றுஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றுஈண்டு வாரா நெறி”

என்று திருவள்ளுவம் கோடிட்டுக் காட்டிட, “மாயப்பிறப்பு அறுக்கும்”, “மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே” என விரிவாக்கம் செய்தது மணிவாசகரின் திருவாய்மொழியாகிய “திருவாசகம்”. “சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீ நன்றின்பால் உய்த்திட” உறுதுணை நல்கும் ஞானப் பனுவல்களில், அனுபூதி வெளிப்பாடுகளில், மீயுயர் சிறப்பு மிக்கது திருவாசகம். காந்தப் புலத்தால் ஈர்ப்பும், கருத்துச் செறிவால் ஆர்வமும், உருக்கத்தால் ஒப்புமை கூறமுடியாத உவப்பும், கூட்டும் இந்நூல் யாப்பறி புலவர்களேயன்றி அடிப்படை மொழித்திறன் உடையாரும் எளிதில் படிக்க, பாராயணம் செய்ய, முற்றோதல் செய்ய உதவிட வேண்டும் எனும் முதன்மை இலக்குடன், வயது முதிர்ந்தோரும் எளிதில் படிக்க, பெரிய தடித்த எழுத்தில் இருக்க வேண்டும் எனும் நெடுநாள் உள்ளுணர்வுடன் வெளிவருகிறது.

பன்னிரு திருமுறை உள்ளிட்ட பக்தி - சமய - இலக்கியப் பரப்பில் - பலநூறு பனுவல்கள் தமிழ்கூறு நல்லுலகிற்குக் கிடைத்துள்ள போதிலும், “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி”, “நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான்”, “நெக்குள் ஆர்வம் மிகப்பெருகி நினைந்து” எனும் சமயச் சான்றோர்தம் திருவாய்மலர்ச்சிக்கு ஒரே எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழும் திருவாசக நூல் வெளியீட்டிற்கு உள்ளிருந்து உந்திய திருவருளுக்கும், வாழ்த்துரைகள் வழங்கி ஊக்குவித்த ஞானச்சுடர் விளக்குகளாம் சமயநிறுவனத் தலைவர்கட்கும் மேலும் பல்வகையானும் நூல்வெளியீட்டு விழாச் சிறக்க உறுதுணையாக நின்ற சிவநேயச் செல்வர்களுக்கும், நூல் அச்சேறும் முன் திருந்திய செம்பதிப்பாக வெளிவர மெய்ப்புத் திருத்தித் தந்த ஸ்ரீ காசிமடம் புலவர் சிவத்திரு. பனசை மு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கும், நூல் வெளியீட்டு விழா சிறப்புற நிகழ உறுதுணையாக இருந்த திருவிடைமருதூர் திருவாவடுதுறை ஆதீன மேனிலைப்பள்ளி உதவித் தலைமையாசிரியர் சிவத்திரு. சபா. ப. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும் என்றென்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன். முகப்பு அட்டைப் படத்திற்கு ஓவியம் வரைந்து உதவிய அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற ஓவியர், ஓவியக்கலைச்செல்வர் சீர்காழி ஜி.கே. ரமேஷ் அவர்களுக்கும், தெளிந்த பெரிய எழுத்துக்களில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த சென்னை, மணி ஆப்செட் அச்சக நிறுவனத்துக்கும் நன்றி சொல்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

www.thiruvasagam.in இணையதளத்தைத் (வெப்சைட்) தொடங்கி வைத்தருளிய ஸ்ரீ காசிமடம் அதிபர் கயிலை மாமுனிவர் **ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள்** அவர்களுக்கு நன்றி மலர்களைக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்கிறேன்.

முன்னரே பயின்று விழுமிய நலன்களை எய்திவரும் அன்பர் கூட்டத்துக்கு, மேலும் இந்நூல் பெற்றுப் பயின்று, எளிய வகையில் பொருள் உணர்ந்து மகிழும் அடியார் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதே அவா.

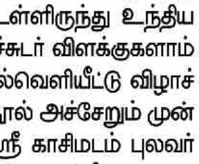

கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா
ஆளாய்க் கொய்ம்மலர்ச் சேவடி
யிணையே குறுகி னோமே.

த. சபாபதி
பதிப்பு ஆசிரியர்

meet
A Truly Service Network

திருப்பணி.காம்

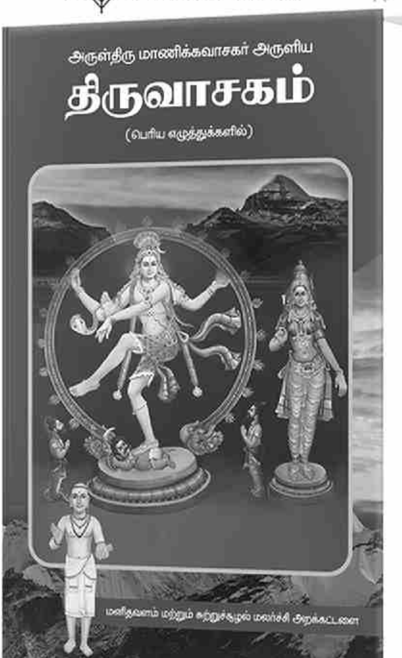

ஞானத்தைப் பரிசளியுங்கள்...

வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தக்கூடிய
சிறந்ததோர் பரிசு

ரூ. 100/- மதிப்புள்ள
(பெரிய எழுத்துக்களில்)
192 பக்கங்கள் கொண்ட
இல்லங்கள் தோறும்
எழுந்தருளும்

திருவாசகம்

100 நூல்களின் சிறப்பு விலை
ரூ. 5,001/-*

20 நூல்கள் = ₹ 1001/-*

எங்கள் முயற்சிக்கு
உதவ முன்வரும்
அன்பர்களிடமிருந்து
நன்கொடைகள்
வரவேற்கப்படுகின்றது

* நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டது. வியாபார நோக்கமற்றது.

நூல்கள் (நேரில்) கிடைக்குமிடம்
மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல்
மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
33/17, நாகேஸ்வரன் சன்னதித் தெரு,
கும்பகோணம் - 612001.

DONATE NOW

Paytm BHIM UPI
PhonePe Google Pay

94424 40435

முன்பதிவு செய்த 7 நாட்களுக்குள் புத்தகம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பணம் செலுத்திய விபரம், முகவரியை வாட்சப் செய்ய வேண்டிய எண் +91 9442440435
Mail Us @ thirupani.com@gmail.com Visit Us @ www.thiruvasagam.in / www.meetngo.in
Promoted by Amudhan Advertising Agency | Web : www.amudhan.in | Cell : 9442440435

For Donations & more details : **www.thiruvasagam.in / www.thirupani.com**

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தைப் பெருமானே!

இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளும் திருவாசகம் அச்சிட்டு வெளியிடும் பாக்கியமும், திருவாசகம் தொடர்பான கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்புகளும் கடந்த 2022 ஆண்டு மாணிக்கவாசகர் குருபூஜை விழாவிற்கு பிறகுதான் கிடைத்தது. அதன் பிறகு நடைபெற்ற ஒவ்வொன்றும் அதிசயமே. சிந்தித்துப் பார்க்க விழியினை விரியச் செய்பவை. ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே என்ற வரி களுக்கேற்ப எத்தனை எத்தனைப் பெரிய இறையனுபவத்தை எவ்வித முறையான பக்தியும், வழிபாடும் இல்லாத எமக்கும் கொடுத்துள்ளார் என்றால் அவர் கருணை தான் என்னே! என்னே!

சிவபூஜை செய்ததில்லை, திருவாசகம் முழுமையாகப் படித்ததில்லை, திரு வாசகம் முழுமையாகக் கேட்டதில்லை ஆனால் திருவாசகம் என்ற ஒற்றை மந்திரச் சொல் தில்லை நாயகனின் பேரருளுக்கு ஆட்படுத்தியது என்றால் அது மிகையாகாது.

திருவாசகத்திற்கு கிடைத்தப் பொருளையெல்லாம் திருவாசகம் மற்றும் திரு வாசகம் சார்ந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தியமையால் பெரும் பொருளாதாரப் பின்னடைவு ஏற்படவே, திருவாசகத்தின் பெயரால் திருடுகின்றேன், ஏமாற்று கின்றேன், பணம் பறிக்கின்றேன், பிழைப்பு நடத்துகின்றேன் என்றெல்லாம் எதிர் மறை விமர்சனங்கள் தொடர்ந்து எழுந்தவண்ணம் உள்ளதைப் பலரும் அறிவர். எங்களின் முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களைக்கூட மனஉளைச்சல் களுக்கு ஆளாக்கியது, நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டோரிடம் எதிர்மறையாகப் பேசி குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது, சமூக ஊடகங்களில் எதிர்மறை விமர்சனங்களைப் பரப்பியது இப்படியான எதிர்மறைக் கருத்துக்கள் பரவிக்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் இறைவன் மீது அதீத நம்பிக்கையே ஏற்பட்டது பொருளைக் காட்டிலும் குருவருளையும், திருவருளையும் பெறக்கூடிய அதிக அளவிலான வாய்ப்புகள் கிடைக்கப் பெறுவதையும் உளமாற உணர்கின்றோம். கோடிகோடியாய் பொருள் உள்ளவர்களும்கூடப் பெற இயலாத வாய்ப்புகளை இறைவன் வழங்கியதை மறுக்கமுடியாது. மறைக்க முடியாது.

கடந்த 2022 ஆண்டு முதல் மாணிக்கவாசகர் குருபூஜை, திருவாசகம் ஒப்புவித்தல் போட்டி, சிவபுராணம் கையடக்கப் புத்தகம் பிரதிகள் வெளியீடு, திரு வாசக முற்றோதல், ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்கள் திருமுன்னர் நடைபெற்ற திரு வாசகத் திருவிழா, திருவாசக நூல் வெளியீடு, திருவாசகத்திற்கான இணையதளம் தொடக்கம், தமிழகத்தின் பல்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று ஆலய தரிசனம், திருக் கழுக்குன்றம் சிவதாமோதரன் ஐயா அவர்கள் முதன்முறையாகக் கும்பகோணத்தில் நிகழ்த்திய திருவாசகத் தேனமுதம் எனும் தலைப்பில் திருவாசக முற்றோதல், பல் லாயிரம் பிரதிகள்திருவாசகம் நூல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது, திருவாசகம் படித்தால் என்ன கிடைக்கும் நூல் வெளியீடு, பல்வேறு அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தின் தொடர்பு இன்னும் பற்பல.

திருவாசகம் கொடுக்கும் முயற்சியில் ஏற்பட்ட பின்னடைவால் பல மாதங் களாக முடங்கியிருந்த அச்சுப்பணிகள் மீண்டும் தொடங்க வேண்டி எனது மனைவியின் கழுத்திலிருந்த மாங்கல்யத்தை நால்வர் திருவடிகளில் வைத்து தொடர்ந்து விண்ணப்பம் செய்துவந்தோம், மேலும் அச்சுப்பணியின் போது அதனை அடகுவைத்து அதிலிருந்து கிடைத்த பொருளையும் சேர்த்துத்தான் அச்சிடும் செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தி உள்ளோம்.

வெற்று விளம்பரத்திற்காகவோ, நாங்கள் சாதித்ததாகவோ, பெரியதாக ஏதோ செய்துவிட்டோம் என்பதற்காகவோ இதைச் சொல்லவில்லை. **இறைவனை நோக்கி நமது எண்ணத்தைத் திருப்பினாலே போதும் அவருடைய அருட்பார்வை யின்கீழ் நாம் வருவோம். அவர் நம்மை உடனிருந்து காப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. எண்ணற்ற அற்புதங்களை நிகழ்த்தும் வல்லமை பொருந்திய திருவாசகத்தின் பொருளாக உள்ள இறைவனை உணர்ந்து (படித்துப் பொருள் புரிவது அல்ல) சொல்லுவார் நிச்சயம் இறைவன் திருவடியை உறுதியாக அடையலாம் என்பதில் ஐயம் வேண்டாம். அதற்கு நாங்களே சாட்சி.**

meet
A Truly Service Network

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை

e-Mail : meetngo15@gmail.com | Web : www.meetngo.in | Regn. No.: 76/2015

மறுமணம் சந்திப்பு

துணிவே துணை ! துணையே துணை !

இதயங்களின் சங்கமம்! இல்வாழ்வின் ஆரம்பம்!!

கொரோனா பெருந்தொற்று காரணமாக வாழ்க்கைத்துணையை இழந்தவர்கள், பிற காரணங்களால்
கணவரை (அ) மனைவியை இழந்தவர்கள் / விவாகரத்தானவர்கள் / வயது மூப்பு உடையவர்கள்
மாற்றுத்திறனாளிகள் / வெண்புள்ளி உடையவர்கள் / வசதி குறைவால் திருமணம் தடைபட்டுள்ளவர்கள்
மறுமணம் / முதல் மணம் வரன் தேடுவோர் வாழ்வில் ஒளியேற்றுவதற்கான ஓர் முயற்சி !!

ஒருமுறை சேவைக் கட்டணம் : ₹ 500/-*

**30 வயதிற்கு மேல் 45 வயதிற்குள் உள்ளவர்களுக்கு
180 நாட்களுக்குள் வரன் அமைத்துத் தருவதற்கான
100% உத்தரவாதத்துடன் கூடிய சேவைக்கட்டணம் : 5,000/- ***

180 நாட்களுக்குள் வரன் அமையவில்லையெனில் 100% சேவைக்கட்டணம் திருப்பித்தரப்படும்.*

முன்பதிவு செய்ய விரும்புவோர் ஜாதகம், சுயவிபரம்,
புகைப்படம் அனுப்ப வேண்டிய வாட்சப் எண்கள்

9489089102 பே 9488689102

துணையை இழந்தவர்களுக்குத் துணையாக நிற்கத் தயாராக உள்ள
அனைத்துச் சமுதாயத்தினரும், அனைத்து வயதினரும் பங்குபெறலாம்

ஆன்லைன் மூலமாக முன்பதிவு செய்ய
meetmarumanam@gmail.com www.marumanam.co.in

முன்பதிவு செய்ய விரும்புவோர் ஜாதகம், சுயவிபரம்,
புகைப்படம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
33 / 17, நாகேஸ்வரன் சன்னதித் தெரு, கும்பகோணம் - 612001.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய வேலை நாட்கள் மற்றும் நேரம் :
திங்கள் முதல் சனிக்கிழமை வரை காலை 10.00 முதல் மாலை 6.00 வரை

Promoted by Amudhan Advertising Agency | Web : www.amudhan.in | Cell : 9442440435

★ நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டது. வியாபார நோக்கமற்றது.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம் 1
2. கீர்த்தித் திருவகவல் 5
3. திருவண்டப்பகுதி 10
4. போற்றித் திருவகவல் 17
5. திருச்சதகம்
    1. மெய்யுணர்தல் 26
    2. அறிவுறுத்தல் 27
    3. சுட்டறுத்தல் 29
    4. ஆத்தும சுத்தி 32
    5. கைம்மாறு கொடுத்தல் 35
    6. அநுபோக சுத்தி 36
    7. காருணியத்திரங்கல் 39
    8. ஆனந்தத் தழுந்தல் 41
    9. ஆனந்தப்பரவசம் 43
    10. ஆனந்தாதீதம் 44
6. நீத்தல் விண்ணப்பம் 47
7. திருவெம்பாவை 62
8. திருவம்மானை 68
9. திருப்பொற்சுண்ணம் 72
10. திருக்கோத்தும்பி 78
11. திருத்தெள்ளேணம் 81
12. திருச்சாழல் 84
13. திருப்பூவல்லி 88
14. திருவுந்தியார் 91
15. திருத்தோணோக்கம் 93
16. திருப்பொன்னூசல் 96
17. அன்னைப்பத்து 98
18. குயிற்பத்து 100
19. திருத்தசாங்கம் 101
20. திருப்பள்ளியெழுச்சி 103

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் 106
22. கோயில் திருப்பதிகம் 109
23. செத்திலாப்பத்து 113
24. அடைக்கலப்பத்து 116
25. ஆசைப்பத்து 118
26. அதிசயப்பத்து 121
27. புணர்ச்சிப்பத்து 124
28. வாழாப்பத்து 127
29. அருட்பத்து 130
30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் 133
31. கண்டபத்து 135
32. பிரார்த்தனைப்பத்து 137
33. குழைத்த பத்து 140
34. உயிருண்ணிப்பத்து 143
35. அச்சப்பத்து 145
36. திருப்பாண்டிப் பதிகம் 148
37. பிடித்த பத்து 151
38. திருவேசறவு 154
39. திருப்புலம்பல் 156
40. குலாப்பத்து 156
41. அற்புதப்பத்து 158
42. சென்னிப்பத்து 161
43. திருவார்த்தை 164
44. எண்ணப்பதிகம் 167
45. யாத்திரைப்பத்து 169
46. திருப்படையெழுச்சி 172
47. திருவெண்பா 173
48. பண்டாய நான்மறை 175
49. திருப்படையாட்சி 176
50. ஆனந்தமாலை 181
51. அச்சோப்பதிகம் 183

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்திரு மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்த

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(கலி வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே – எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க ! நாதன்தாள் வாழ்க !
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க !
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க !
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க !

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன்அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் மோய உரைப்பன்யான்

கண்நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில்ஆர் கழல்இறைஞ்சி
விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்குஒளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரம்ஆகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்புஆகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்ஆயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துஉலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்துஅடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்துஎங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றுஅறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என்ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுஆகி அல்லானே
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்குஅரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும்இலாப் புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேர்ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றுஎன்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டுஅழிக்க வல்லானே
நள்இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

2. கீர்த்தித் திருவகவல்

சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்உயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்

என்னுடை இருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியார் உள்ளத்து அன்பு மீதூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்

கல்லாடத்துக் கலந்து இனிது அருளி
நல்லா ளோடு நயப்புறவு எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியில் பால்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சாது ஈண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்

விராவு கொங்கை நல்தடம் படிந்தும்
கேவேடர் ஆகிக், கெளிறுஅது படுத்தும்
மாவேட்டு ஆகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றுஅவை தம்மை மகேந்திரத்து இருந்து
உற்ற ஐம் முகங்களால் பணித் தருளியும்

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தம்இல் ஆரியனாய் அமர்ந் தருளியும்

வேறுவேறு உருவும் வேறு வேறு இயற்கையும்
நூறு நூறு ஆயிரம் இயல்பினது ஆகி
ஏறுடை ஈசன் இப்புவனியை உய்யக்

கூறுடை மங்கையும் தானும் வந்தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநாடு அதன்மிசை
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தான் எழுந்தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டேறு அருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்

தர்ப்பணம் அதனில் சாந்தம் புத்தூர்
வில்பொரு வேடற்கு ஈந்த விளைவும்
மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்கு அதுஆகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற்கு அளவுஅறி ஒண்ணான்

நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண்டு அருள அழகுறு திருவடி
பாண்டியன் தனக்குப் பரிமா விற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅது
ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி இருப்பத்

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலம் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநகர் இருந்து
குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும்

ஆங்குஅது தன்னில் அடியவட்கு ஆகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையுள் இருந்து
வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்
பூவணம் அதனில் பொலிந்திருந்து அருளித்

தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்துஇனிது அருளிப்
பாதச் சிலம்புஒலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வன் ஆகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்

பூவலம் அதனில் பொலிந்து இனிதுஅருளிப்
பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
விருந்தினன் ஆகி வெண்காடு அதனில்

குருந்தின் கீழ்அன்று இருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்காய் இருந்து அங்கு
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவன் ஆகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடுஅது தன்னில் கரந்த கள்ளமும்

மெய்க் காட்டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரி ஊரில் உகந்தினிது அருளிப்
பார்இரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்

தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவில்
கோவார் கோலம் கொண்ட கொள்கையும்
தேன்அமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானம் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமருது அதனில் ஈண்ட இருந்து

படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணோடு ஆயின பரிசும்

திருவாஞ் சியத்தில் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்

சேவகன் ஆகித் திண்சிலை ஏந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழில்அது காட்டியும்
ஐயாறு அதனில் சைவன் ஆகியும்

துருத்தி தன்னில் அருத்தியோடு இருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியும்
கழுமலம் அதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன்று அதனில் வழுக்காது இருந்தும்
புறம்பயம் அதனில் அறம்பல அருளியும்

குற்றா லத்துக் குறியாய் இருந்தும்
அந்தம்இல் பெருமை அழல்உருக் கரந்து
சுந்தர வேடத்து ஒருமுதல் உருவுகொண்டு
இந்திர ஞாலம் போலவந்து அருளி
எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற் படுத்துத்

தானே ஆகிய தயாபரன் எம்இறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
அந்தரத்து இழிந்துவந்து அழகுஅமர் பாலையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்து இருந்து அருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

அந்தம்இல் பெருமை அருள்உடை அண்ணல்
எம்தமை ஆண்ட பரிசுஅது பகரின்
ஆற்றல் அதுஉடை அழகுஅமர் திருஉரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும்

ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கு அடையாமல் ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண்டு அருளியும்

மூலம் ஆகிய மும்மலம் அறுக்கும்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதலன் ஆகிக் கழுநீர் மாலை
ஏல்உடைத்து ஆக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற்கு அளவு அறியாதவன்

பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழிஅருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி ஆகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத்து உய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கைஊர் ஆகவும்

ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெயர் ஆகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அருள்மலை ஆகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

அப்பரிசு அதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுள்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகஎன
ஏல என்னை ஈங்குஒழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்

ஒன்ற ஒன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்த வந்திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மால்அது வாகி மயக்கம் எய்தியும்

பூதலம் அதனிற் புரண்டு வீழ்ந்து அலறியும்
கால்விசைத்து ஓடிக் கடல்புக மண்டி

நாத நாத என்று அழுது அரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரமநாடக என்று
இதஞ்சலிப்பு எய்தநின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத்து இயல்புடை அம்பொன்

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம்நவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
அருளிய திருமுகத்து அழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்குஇனிது அருளினன்
ஒலிதரு கயிலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திரு அண்டப்பகுதி

சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்தது
திருத்தில்லையில் அருளியது
(இணைக் குறள் ஆசிரியப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக்கு ஒன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இல்நுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்

சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மால்அவன் மிகுதியும்
தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய

மாப்பேர் ஊழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து

எறியது வளியின்
கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன் முழுவதும்
படைப்போன் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போன் காக்கும் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழவோன் நாள்தொறும்
அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு

மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்திறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானில் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றுஎன்று
எனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்துஅனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்நேர் இல்லோன் தானே காண்க

ஏனத் தொல்எயிறு அணிந்தோன் காண்க
கானப் புலிஉரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க

அன்னதொன்று அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன் காண்க

சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையில் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தரும் தன்மையில் ஐயோன் காண்க

இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவிஎப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூல்உணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறஉறும் ஈசன் காண்க

தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ஆண் அலிஎனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவன்என யானும் தேறினன் காண்க

அவன்எனை ஆட்கொண்டு அருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளும் தானும் உடனே காண்க

பரம ஆனந்தப் பழங்கடல் அதுவே
கருமா முகிலின் தோன்றித்
திருஆர் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
திருத்தகு மின்ஒளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாள்அரவு இரிய

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடுஎழில் தோன்றி, வாள் ஒளி மிளிர
எந்தம் பிறவியில் கோபம் மிகுத்து
முரசுஎறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட

எஞ்சா இன்அருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டம் கையற ஓங்கி
இருமுச் சமயத்து ஒருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்காது அசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற்று அகவயின்
பாய்ந்துஎழுந்து இன்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்துஎம் பந்தமாக் கரைபொருது அலைத்துஇடித்து

ஊழ்ஊழ் ஓங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்பறித்து எழுந்து
உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டு அவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறைஅகில்

மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேல்மேல் மகிழ்தலின் நோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித்து இட்டுத்
தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த
அண்டத்து அரும்பெறல் மேகன் வாழ்க

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க
சூழ்இருந் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க

எய்தினர்க்கு ஆரமுது அளிப்போன் வாழ்க
கூர்இருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேர்அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க்கு ஏதில்எம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

நச்சுஅரவு ஆட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்சுஎமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நால்திசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்

சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத்து உணர்ச்சியில் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனால் காட்சியும் இல்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன்று உயர்ந்து எங்கும்

ஒழிவுஅற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்று எனக்கு எளிவந்து அருளி

அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்று எனக்கு எளிவந்து இருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

ஊற்றிருந்து உள்ளம் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்து அலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்ஒளி கொண்ட பொன்ஒளி திகழத்

திசைமுகன் சென்று தேடினர்க்கு ஒளித்தும்
முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க்கு ஒளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க்கு ஒளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க்கு ஒளித்தும்

இத் தந்திரத்தில் காண்டும் என்று இருந்தோர்க்கு
அத் தந்திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆண்எனத் தோன்றி அலிஎனப் பெயர்ந்து
வாள்நுதல் பெண்என ஒளித்தும் சேண்வயின்

ஐம்புலன் செலவிடுத்து அருவரைதொறும் போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயிர் ஆக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
ஒன்றுஉண்டு, இல்லை, என்றஅறிவு ஒளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாள்மலர்ப் பிணையலில்
தாள் தளை இடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற்று ஒளித்தும்

தன்நேர் இல்லோன் தானே ஆனதன்மை
என்நேர் அனையோர் கேட்கவந்து இயம்பி
அறை கூவி ஆட்கொண்டு அருளி
மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்
உளையா அன்பு என்புஉருக ஓலம்இட்டு

அலைகடல் திரையின் ஆர்த்துஆர்த்து ஓங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண்டு அலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களிறு ஏற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்

ஆற்றேன் ஆக அவயவம் சுவைதரு
கோல்தேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை எரியின்
வீழ்வித் தாங்கு அன்று,
அருட்பெரும் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்

ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக்கனி எனக்கு ஆயினன்
சொல்லுவது அறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தான்எனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற்கு

அருளியது அறியேன் பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரை வித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்அகம் ததும்ப
வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழைக்
குரம்பை தோறும் நாய்உடல் அகத்தே
குரம்பை கொண்டு இன்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய

அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது

உள்ளம் கொண்டு ஓர்உருச் செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளூறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னல் கனிதேர் களிறுஎனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்பது ஆக்கினன், என்னில்
கருணை வான் தேன் கலக்க

அருளொடு பராஅமுது ஆக்கினன்
பிரமன் மால் அறியாப் பெற்றியோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

4. போற்றித் திருஅகவல்

சகத்தின் உற்பத்தி
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதுஎழ
ஈர் அடியாலே மூஉலகு அளந்து
நால் திசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடுமால் அன்று
அடிமுடி அறியும் ஆதரவு அதனில்

கடுமுரண் ஏனம் ஆகிமுன் கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்எய்த்து
ஊழி முதல்வ சய சய என்று
வழுத்தியும் காணா மலர்அடி இணைகள்
வழுத்துதற்கு எளிதாய் வார்கடல் உலகினில்

யானை முதலா எறும்பு ஈறாய
ஊனம்இல் யோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்

மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனம்இல் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில் பிழைத்தும்

இருமதி விளைவின் ஒருமையில் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈர்இரு திங்களில் பேர்இருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊர்அலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அக்காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகல் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழல் செவ்வாய் வெள்நகை கார்மயில்

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கிஉள் மதர்த்துக்
கச்சுஅற நிமிர்ந்து கதிர்த்துமுன் பணைத்து
எய்த்துஇடை வருந்த எழுந்துபுடை பரந்து
ஈர்க்குஇடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்

பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறு எனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லலில் பிழைத்தும்
நல்குரவு என்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும்

புல் வரம்பாய பல்துறை பிழைத்தும்
தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி
முனிவு இலாததுஓர் பொருள் அது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சக்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும்பு ஏறினர்
சுற்றம் என்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபரம் ஆக வேதியரும்

சரதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமைய வாதிகள் தம்தம் மதங்களே
அமைவது ஆக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்டமாருதம் சுழித்து அடித்து ஆர்த்து

உலோகா யதன்எனும் ஒண்திறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதில்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்
தப்பாமே தாம் பிடித்தது சலியாத்
தழல்அது கண்ட மெழுகுஅது போலத்

தொழுதுஉளம் உருகி அழுதுஉடல் கம்பித்து
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாது எனும்
படியே ஆகிநல் இடைஅறா அன்பின்
பசு மரத்து ஆணி அறைந்தாற் போலக்

கசிவது பெருகி கடல்என மறுகி
அகம் குழைந்து அனுகுலமாய் மெய்விதிர்த்துச்
சகம் பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப

நாண்அது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூண்அது வாகக் கோணுதல் இன்றிச்

சதுர் இழந்து அறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரம அதிசயம் ஆக
கற்றா மனம் எனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றுஓர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது
அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து

குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமை என்று இகழாதே திருவடி இணையைப்
பிறிவினை அறியா நிழல்அது போல
முன்பின் ஆகி முனியாது அத்திசை
என்பு நைந்து உருகி நெக்குநெக்கு ஏங்கி

அன்புஎனும் ஆறு கரைஅது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன்று அரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமம் சிலிர்ப்ப
கரமலர் மொட்டித்து இருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்

சாயா அன்பினை நாள்தொறும் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென் தில்லை மன்றினுள் ஆடி, போற்றி
இன்று எனக்கு ஆரமுது ஆனாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

மின்ஆர் உருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆஆ என்தனக்கு அருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி
மூஏழ் சுற்றம் முரண் உறு நரகிடை
ஆழா மேஅருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

வாழ்வே போற்றி என் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி

உரைஉணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருஅருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவு இலா ஆனந்தவாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மான்நேர் நோக்கி மணாளா போற்றி

வானகத்து அமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி
கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி
இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீர்ஆர் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலைஎம் அண்ணா போற்றி
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி

ஏகம் பத்துஉறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றுஓர் பற்றுஇங்கு அறியேன் போற்றி

குற்றாலத்து எம் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலைஎம் எந்தாய் போற்றி
பாங்குஆர் பழனத்து அழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி

அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழ்இரு மூவர்க்கு
அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
தென்னாடு உடைய சிவனே போற்றி
எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி

களம்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேல் என்றுஇங்கு அருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதாய் நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி

மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சுஏர் அடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி

இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநாடு உடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகேசரியாய் போற்றி

திருக்கழுக் குன்றில் செல்வா போற்றி
பொருப்புஅமர் பூவணத்து அரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி

தெரிவுஅரிது ஆகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆள் ஆனவர்கட்கு அன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேர்ஆயிரம் உடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீள்ஒளி ஆகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

எம்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க்கு அருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குருவிக்கு அன்று அருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுஈறு ஆனாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி
ஒழிவுஅற நிறைந்த ஒருவ போற்றி

செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்புஒன்று அறியா நாயேன்
குழைத்த சொல்மாலை கொண்டருள் போற்றி

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருச்சதகம்

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
1. மெய்யுணர்தல்
(கட்டளைக் கலித்துறை)
திருச்சிற்றம்பலம்

5. மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து உன் விரையார் கழற்கு என்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே. 1

6. கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன் வாழ்வுகுடிகெடினும்
நள்ளேன் நினது அடியாரொடு அல்லால் நரகம் புகினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே இருக்கப் பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது எங்கள் உத்தமனே. 2

7. உத்தமன் அத்தன் உடையான் அடியே நினைந்து உருகி
மத்த மனத்தொடு மால்இவன் என்னமன நினைவில்
ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட ஊர்ஊர் திரிந்து எவரும்
தத்தம் மனத்தன பேச எஞ்ஞான்று கொல் சாவதுவே. 3

8. சாவ முன்நாள் தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சம் அஞ்சி
ஆவ எந்தாய் என்று அவிதா இடும் நம்மவர் அவரே
மூவர் என்றே எம்பிரானொடும் எண்ணி விண்ஆண்டு மண்மேல்
தேவர் என்றே இறுமாந்து என்ன பாவம் திரிதவரே. 4

9. தவமே புரிந்திலன் தண்மலர்இட்டு முட்டாது இறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக்கு அன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறும் திரு எய்திற்றிலேன் நின் திருவடிக்காம்
பவமே அருளுகண்டாய் அடியேற்கு எம் பரம்பரனே. 5

10. பரந்து பல்ஆய் மலர்இட்டு முட்டாது அடியே இறைஞ்சி
இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாம் என்னும் அன்பர் உள்ளம்
கரந்து நில்லாக் கள்வனே நின்தன் வார் கழற்கு அன்பு எனக்கு
நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை ஏத்த முழுவதுமே. 6

11. முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான் முடிசாய்த்து முன்னாள்
செழுமலர் கொண்டு எங்கும்தேட அப்பாலன் இப்பால் எம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் ஆடிக் கதிஇலியாய்
உழுவையின் தோல்உடுத்து உன்மத்தம் மேல்கொண்டு உழிதருமே. 7

12. உழிதரு காலும் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலம் எக்காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன் அடியேன் செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமுமாய் அவை காத்து எம்மைக் காப்பவனே. 8

13. பவன் எம்பிரான் பனிமாமதிக் கண்ணி விண்ணோர் பெருமான்
சிவன் எம்பிரான் என்னை ஆண்டுகொண்டான் என் சிறுமைகண்டும்
அவன் எம்பிரான் என்ன நான் அடியேன் என்ன இப்பரிசே
புவன் எம்பிரான் தெரியும் பரிசாவது இயம்புகவே. 9

14. புகவே தகேன் உனக்கு அன்பருள் யான்என் பொல்லா மணியே
தகவே எனைஉனக்கு ஆட்கொண்ட தன்மை எப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்தி விண்ணோரைப் பணித்தி அண்ணா அமுதே
நகவே தகும் எம்பிரான் என்னை நீசெய்த நாடகமே. 10

2. அறிவுறுத்தல்

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

15. நாடகத்தால் உன்அடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்பு உனக்கு என்
ஊடகத்தே நின்றுஉருகத் தந்தருள்எம் உடையானே. 11

16. யான்ஏதும் பிறப்புஅஞ்சேன் இறப்பதனுக்கு என்கடவேன்
வானேயும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்தும் இரேன்
தேன்ஏயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனே எம்பெருமான் எம்
மானே உன்அருள் பெறும்நாள் என்றுஎன்றே வருந்துவனே. 12

17. வருந்துவன் நின்மலர்ப் பாதம் அவைகாண்பான்; நாய்அடியேன்
இருந்து நலமலர் புனையேன் ஏத்தேன் நாத்தழும்புஏறப்
பொருந்திய பொற்சிலை குனித்தாய் அருள்அமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவன் அத்தமியேன் மற்றுஎன்னே நான் ஆமாறே. 13

18. ஆம்ஆறு உன்திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்பு உருகேன்
பூமாலை புனைந்துஏத்தேன் புகழ்ந்துஉரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோவில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

19. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யான்எனதுஎன்று அவர்அவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 15

20. வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம் நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து தம்மைஎல்லாம் தொழ வேண்டிச்
சூழ்த்து மதுகரம்முரலும் தாரோயை நாய்அடியேன்
பாழ்த்த பிறப்பு அறுத்திடுவான் யானும்உன்னைப் பரவுவனே. 16

21. பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையாள் ஒருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேல்உன்
அரவுவார் கழல்இணைகள் காண்பாரோ அரியானே. 17

22. அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்துஎம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரை ஆர்ந்த மலர்தூவேன் வியந்துஅலறேன் நயந்து உருகேன்

தரியேன்நான் ஆமாறுஎன் சாவேன்நான் சாவேனே. 18

23. வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்நகைச் செவ்வாய்க்கரிய
பானல்ஆர் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துஉருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊன்எலாம் நின்றுஉருகப் புகுந்துஆண்டான் இன்று போய்
வான்உளான் காணாய்நீ மாளா வாழ்கின்றாயே. 19

24. வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுஉனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடல்ஆய வெள்ளத்தே. 20

3. சுட்டறுத்தல்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

25. வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில் கீழ் மேலாகப்
பதைத்துஉருகும் அவர்நிற்க என்னை ஆண்டாய்க்கு
உள்ளந்தாள் நின்று உச்சிஅளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்இணையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே. 21

26. வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுஉன்னை அறிவித்து என்னை
ஆட்கொண்டு எம்பிரான் ஆனாய்க்கு இரும்பின்பாவை
அனையநான் பாடேன் நின்றுஆடேன் அந்தோ
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநான் ஆனவாறு
முடிவு அறியேன் முதல்அந்தம் ஆயினானே. 22

27. ஆயநான் மறையவனும் நீயே ஆதல்
அறிந்துயான் யாவரினும் கடைய னாய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டும்
நாதனே நான்உனக்குஓர் அன்பன் என்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றுஓர்
பேயனே இதுதான்நின் பெருமை அன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

28. பேசில்தாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை
பெருமானே என்றுஎன்றே பேசிப் பேசிப்
பூசில்தாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றி எம்பெருமானே என்று பின்றா
நேசத்தால் பிறப்புஇறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசுஅற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் தானே. 24

29. வண்ணம்தான் சேயது அன்று வெளிதே அன்று
அநேகன்ஏகன் அணுஅணுவில் இறந்தாய் என்றுஅங்கு
எண்ணம்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
எய்துமாறு அறியாத எந்தாய் உன்தன்
வண்ணம்தான் அதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க் கழல்கள் அவைகாட்டி வழி அற்றேனைத்
திண்ணம்தான் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. 25

30. சிந்தனை நின்தனக்கு ஆக்கி நாயினேன்தன்
கண்இணை நின்திருப்பாதப் போதுக்கு ஆக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி வாக்குஉன்
மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
வந்தனை ஆட்கொண்டு உள்ளே புகுந்தவிச்சை

மால்அமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந்தாமரைக் காடுஅனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டும்இலி இத்தனிய னேற்கே. 26

31. தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத்து எவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்று ஒன்றுஇன்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னும் காலால்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு
இனிஎன்னே உய்யுமாறு என்றுஎன்று எண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை
முனைவனே முதல்அந்தம் இல்லா மல்லல்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. 27

32. கேட்டாரும் அறியாதான் கேடுஒன்று இல்லான்
கிளையிலான் கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்துஇருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசுஇட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனஎல்லாம் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனஎல்லாம் கேட்பித்து என்னை
மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. 28

33. விச்சைதான் இதுஒப்பது உண்டோ கேட்கில்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடியன் ஆக்கி
அச்சம்தீர்த்து ஆட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
அகம்நெகவே புகுந்துஆண்டான் அன்பு கூர
அச்சன் ஆண் பெண் அலி ஆகாசம் ஆகி
ஆர்அழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி எங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே. 29

34. தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும் பொழில்கள் பயந்துகாத்து அழிக்கும்மற்றை

மூவர்கோனாய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதுஆளும் பாகத்து எந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந்து ஆண்டு கொண்டான்
யாம்ஆர்க்கும் குடிஅல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவன்அடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலும் குடைந்துஆடி ஆடு வோமே. 30

4. ஆத்தும சுத்தி

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

35. ஆடு கின்றிலை கூத்துஉடையான் கழற்கு
அன்பிலை என்புஉருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்ற தும்இலை
துணைஇலி பிண நெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை
செய்வதுஒன்று அறியேனே. 31

36. அறிவு இலாத எனைப்புகுந்து ஆண்டுகொண்டு
அறிவதை அருளிமேல்
நெறிஎலாம் புலம் ஆக்கிய எந்தையைப்
பந்தனை அறுப்பானைப்
பிறிவு இலாத இன்அருள்கள் பெற்றிருந்தும்
மாறாடுதி பிணநெஞ்சே
கிறி எலாம் மிகக் கீழ்ப்படுத்தாய் கெடுத்தாய்
என்னைக் கெடுமாறே. 32

37. மாறி நின்று எனைக்கெடக் கிடந்தனையை
எம்மதிஇலி மடநெஞ்சே
தேறு கின்றிலம் இனிஉனைச் சிக்கெனச்
சிவனவன் திரள்தோள்மேல்

நீறு நின்றது கண்டனை ஆயினும்
நெக்கிலை இக்காயம்
கீறு கின்றிலை கெடுவதுஉன் பரிசுஇது
கேட்கவும் கில்லேனே. 33

38. கிற்றவா மனமே கெடுவாய் உடையான்
அடி நாயேனை
விற்று எலாம்மிக ஆள்வதற்கு உரியவன்
விரைமலர்த் திருப்பாதம்
முற்றிலா இளம் தளிர் பிரிந்திருந்துநீ
உண்டன எல்லாம்முன்
அற்றவாறும் நின்அறிவும் நின் பெருமையும்
அளவறுக் கில்லேனே. 34

39. அளவு அறுப்பதற்கு அரியவன் இமையவர்க்கு
அடியவர்க்கு எளியான்நம்
களவு அறுத்துநின்று ஆண்டமை கருத்தினுள்
கசிந்து உணர்ந் திருந்தேயும்
உளகறுத்து உனைநினைந்து உளம் பெருங்களன்
செய்ததும் இலைநெஞ்சே
பளகு அறுத்து உடையான் கழல் பணிந்திலை
பரகதி புகுவானே. 35

40. புகுவது ஆவதும், போதரவு இல்லதும்
பொன்நகர் புகப்போதற்கு
உகுவது ஆவதும் எந்தை எம்பிரான்என்னை
ஆண்டவன் கழற்குஅன்பு
நெகுவது ஆவதும் நித்தலும் அமுதொடு
தேனொடு, பால்கட்டி
மிகுவது ஆவதும் இன்றுஎனின் மற்றுஇதற்கு
என்செய்கேன் வினையேனே. 36

41. வினை என்போல் உடையார் பிறர்ஆர் உடை
யான்அடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக்குறிப்பு
அன்றுமற்று அதனாலே
முனைவன் பாத நல்மலர் பிரிந்திருந்தும்நான்
முட்டிலேன் தலைகீறேன்
இனையன் பாவனை இரும்பு கல்மனம் செவி
இன்னதுஎன்று அறியேனே. 37

42. ஏனை யாவரும் எய்திடல் உற்றுமற்று
இன்னதுஎன்று அறியாத
தேனை ஆன்நெயை கரும்பின் இன்தேறலைச்
சிவனைஎன் சிவலோகக்
கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக்
குறுகிலேன் நெடுங்காலம்
ஊனை யான்இருந்து ஓம்புகின்றேன் கெடு
வேன்உயிர் ஓயாதே. 38

43. ஓய்வு இலாதன உவமனில் இறந்தன
ஒண்மலர்த் தாள் தந்து
நாயில் ஆகிய குலத்தினும் கடைப்படும்
என்னை நன்னெறி காட்டித்
தாயில் ஆகிய இன்அருள் புரிந்தஎன்
தலைவனை நனிகாணேன்
தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன்
செழுங்கடல் புகுவேனே. 39

44. வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும்
அதுதனை நினையாதே
மான் நிலாவிய நோக்கியர் படிறுஇடை
மத்துஇடு தயிராகித்

தேன் நிலாவிய திருஅருள் புரிந்தஎன்
சிவன்நகர் புகப்போகேன்
ஊனில் ஆவியை ஓம்புதல் பொருட்டினும்
உண்டுஉடுத்து இருந்தேனே. 40

5. கைம்மாறு கொடுத்தல்
(கலி விருத்தம்)

45. இருகை யானையை ஒத்திருந்து என்உளக்
கருவை யான் கண்டிலேன் கண்டது எவ்வமே
வருக என்று பணித்தனை வான் உளோர்க்கு
ஒருவனே கிற்றிலேன் கிற்பன் உண்ணவே. 41

46. உண்டுஓர் ஒண்பொருள் என்று உணர்வார்க்குஎலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி என்றுஅறி ஒண்கிலை
தொண்டனேற்கு உள்ளவா வந்து தோன்றினாய்
கண்டும் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. 42

47. மேலை வானவரும் அறியாதது ஓர்
கோலமே, எனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞாலமே விசும்பே இவை வந்துபோம்
காலமே உனை என்றுகொல் காண்பதே. 43

48. காணலாம் பரமேகட்கு இறந்தது ஓர்
வான்நிலாப் பொருளே இங்குஓர் பார்ப்புஎனப்
பாணனேன் படிற்று ஆக்கையை விட்டுஉனைப்
பூணுமாறு அறியேன் புலன் போற்றியே. 44

49. போற்றி என்றும் புரண்டும் புகழ்ந்து நின்று
ஆற்றல் மிக்கஅன்பால் அழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்துஎதிர் தாமரைத் தாள்உறும்
கூற்றம் அன்னதுஓர் கொள்கைஎன் கொள்கையே. 45

50. கொள்ளும் கில்எனை அன்பரின் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளும் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே. 46

51. எந்தையாய் எம்பிரான் மற்றும் யாவர்க்கும்
தந்தை தாய்தம்பிரான் தனக்கு அஃதுஇலான்
முந்தி என்னுள் புகுந்தனன் யாவரும்
சிந்தை யாலும் அறிவுஅரும் செல்வனே. 47

52. செல்வம் நல்குரவு இன்றி விண்ணோர்புழுப்
புல்வரம்பு இன்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லைஇல் கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வகை மனத்தேன் பட்ட கட்டமே. 48

53. கட்டு அறுத்துஎனை ஆண்டு கண்ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொடு யாவரும் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடு இரண்டும் அறியேனையே. 49

54. அறிவனே அமுதே அடி நாயினேன்
அறிவனாகக் கொண்டோ எனை ஆண்டது
அறிவு இலாமை அன்றே கண்டது ஆண்டநாள்
அறிவனோ அல்லனோ அருள் ஈசனே. 50

6. அநுபோக சுத்தி

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

55. ஈசனே என் எம்மானே எந்தை
 பெருமான் என்பிறவி
நாசனே நான் யாதும்ஒன்று அல்லாப்
 பொல்லா நாயான
நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க

மாட்டேன் கண்டாயே
தேசனே அம்பலவனே செய்வது
ஒன்றும் அறியேனே. 51

55. செய்வது அறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொன் பாதமலர் காணாப்
பொய்யர் பெறும்பேறு அத்தனையும்
பெறுதற்கு உரியேன் பொய்இலா
மெய்யர் வெறிஆர் மலர்ப்பாதம்
மேவக் கண்டும் கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேன் நான் உண்டு உடுத்துஇங்கு
இருப்பது ஆனேன் போர்ஏறே. 52

56. போர்ஏறே நின் பொன்நகர்வாய்
நீபோந்து அருளி இருள்நீக்கி
வார்ஏறு இளமென் முலையாளோடு
உடன்வந்து அருள அருள்பெற்ற
சீர்ஏறு அடியார் நின்பாதம்
சேரக் கண்டும் கண்கெட்ட
ஊர்ஏறாய் இங்கு உழல்வேனோ
கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே. 53

57. உலவாக் காலம் தவம்எய்தி
உறுப்பும் வெறுத்துஇங்கு உனைக்காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப்
பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பைஇது மாய்க்க
மாட்டேன் மணியே உனைக்காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்புஇலேன்
என்கொண்டு எழுகேன் எம்மானே. 54

58. மான்நேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா
வந்துஇங்கு ஆட்கொண்ட

தேனே அமுதே கரும்பின்
தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்
கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
கூடுவார்நின் கழல்கூட
ஊர்ஆர் புழுக்கூடு இதுகாத்துஇங்கு
இருப்பது ஆனேன் உடையானே. 55

60. உடையானே நின்தனை உள்கி உள்ளம்
உருகும் பெருங்காதல்
உடையார் உடையாய் நின்பாதம் சேரக்
கண்டு இங்கு ஊர்நாயின்
கடையானேன் நெஞ்சு உருகாதேன்
கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
முடைஆர் புழுக்கூடு இதுகாத்து இங்கு
இருப்பதுஆக முடித்தாயே. 56

61. முடித்த ஆறும் என்தனக்கே
தக்கதே முன் அடியாரைப்
பிடித்த ஆறும் சோராமற்
சோரனேன் இங்கு ஒருத்தி வாய்
துடித்த ஆறும் துகில்இறையே
சோர்ந்த ஆறும் முகங்குறுவேர்
பொடித்த ஆறும் இவைஉணர்ந்து
கேடுஎன் தனக்கே சூழ்ந்தேனே. 57

62. தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
தெளியை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
ஊனை உருக்கும் உடையானை
உம்ப ரானை வம்பனேன்
நான் நின்அடியேன் நீஎன்னை
ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்

தானும் சிரித்தே அருளலாம்
தன்மை யாம்என் தன்மையே. 58

63. தன்மை பிறரால் அறியாத
தலைவா பொல்லா நாயான
புன்மை யேனை ஆண்டுஐயா
புறமே போக விடுவாயோ
என்னை நோக்குவார் யாரே
என்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
பொன்னே திகழும் திருமேனி
எந்தாய் எங்குப் புகுவேனே. 59

64. புகுவேன் எனதே நின்பாதம்
போற்றும் அடியாருள் நின்று
நகுவேன் பண்டு தோள்நோக்கி
நாணம் இல்லா நாயினேன்
நெகும்அன்பு இல்லை நினைக்காண
நீஆண்டு அருள அடியேனும்
தகுவனே என் தன்மையே
எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. 60

7. காருணியத்து இரங்கல்

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

65. தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்புஇல்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி. 61

66. போற்றியோ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதுஒன்று இல்லை
போற்றியோ நமச்சிவாய புறம்எனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி. 62

67. போற்றி என்போலும் பொய்யர் தம்மை ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றி நின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றி நின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவனம் நீர் தீக்
காற்று இயமானன் வானம் இருசுடர்க் கடவுளானே. 63

68. கடவுளே போற்றி என்னைக் கண்டுகொண்டு அருளு போற்றி
விட உளே உருக்கி என்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடல்இது களைந்திட்டு ஒல்லை உம்பர் தந்து அருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. 64

69. சங்கரா போற்றி மற்றுஓர் சரண்இலேன் போற்றி கோலப்
பொங்குஅரா அல்குல் செவ்வாய் வெண்நகைக் கரிய வாள்கண்
மங்கைஓர் பங்க போற்றி மால்விடை ஊர்தி போற்றி
இங்கு இவ்வாழ்வு ஆற்றகில்லேன் எம்பிரான் இழித்திட் டேனே. 65

70. இழித்தனன் என்னை யானே எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னை என்னை ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி
ஒழித்திடு இவ்வாழ்வு போற்றி உம்பர் நாட்டு எம்பிரானே. 66

71. எம்பிரான் போற்றி வானத்து அவர்அவர் ஏறு போற்றி
கொம்பர்ஆர் மருங்குல் மங்கை கூற வெண்ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி. 67

72. ஒருவனே போற்றிஒப்புஇல் அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனேபோற்றி எங்கள்கோமளக்கொழுந்து போற்றி
வருகஎன்று என்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி! தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

73. தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்தும்என் பொய்ம்மை ஆட்கொண்டு அருளிடும் பெருமை போற்றி

வார்ந்த நஞ்சு அயின்று வானோர்க்கு அமுதம்ஈ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்த நின் பாதம் நாயேற்கு அருளிட வேண்டும் போற்றி. 69

74. போற்றி இப்புவனம் நீர்தீ காலொடு வானம் ஆனாய்
போற்றி எவ்உயிர்க்கும் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்றம் இல்லாய்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறு ஆய் ஈறு இன்மை ஆனாய்
போற்றி ஐம்புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. 70

8. ஆனந்தத்து அழுந்தல்
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

75. புணர்ப்பது ஒக்க எந்தை என்னை ஆண்டு பூண நோக்கினாய்
புணர்ப்பது அன்றுஇது என்றபோது நின்னொடு என்னொடு என்னிதாம்
புணர்ப்பது ஆக அன்று இதுஆக அன்புநின் கழல்கணே
புணர்ப்பது ஆக அங்கணாள புங்கம் ஆன போகமே. 71

76. போகம் வேண்டி வேண்டிலேன் புரந்தராதி இன்பமும்
ஏக நின்கழல் இணையலாது இலேன்என் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி அஞ்சலிக் கணே
ஆக என்கை கண்கள்தாரை ஆறுஅது ஆகஐயனே. 72

77. ஐய நின்னது அல்லது இல்லை மற்றுஓர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய் கலந்தது அல்லது இல்லை பொய்ம்மை யேன்என் எம்பிரான்
மை கலந்த கண்ணி பங்க வந்து நின் கழல்கணே
மெய் கலந்த அன்பர் அன்பு எனக்கும் ஆக வேண்டுமே. 73

78. வேண்டும் நின் கழற்கண் அன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டுகொண்டு நாயினேனை ஆவ என்று அருளு நீ
பூண்டு கொண்டு அடியனேனும் போற்றி போற்றி என்றும் என்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின் வணங்கவே. 74

79. வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேதம் நான்கும் ஓலம்இட்டு
உணங்கும் நின்னை எய்தல் உற்று மற்றோர் உண்மை இன்மையின்

வணங்கியாம் விடேங்கள் என்னவந்துநின்று அருளுதற்கு
இணங்கு கொங்கைமங்கை பங்க என்கொலோ நினைப்பதே. 75

80. நினைப்பது ஆகச் சிந்தை செல்லும் எல்லை ஏய வாக்கினால்
தினைத் தனையும் ஆவது இல்லை சொல்லல் ஆவ கேட்பவே
அனைத்து உலகும் ஆய நின்னை ஐம்புலன்கள் காண்கிலா
எனைத்து எனைத்தது எப்புறத்தது எந்தை பாதம் எய்தவே. 76

81. எய்தல் ஆவது என்று நின்னை எம்பிரான் இவ் வஞ்சனேற்கு
உய்தல் ஆவது உன்கண் அன்றி மற்றுஓர் உண்மை இன்மையின்
பைதல் ஆவது என்று பாதுகாத்து இரங்கு பாவியேற்கு
ஈது அலாது நின்கண் ஒன்றும் வண்ணம் இல்லை ஈசனே. 77

82. ஈசனே நீ அல்லது இல்லை இங்கும் அங்கும் என்பதும்
பேசினேன் ஒரு பேதம் இன்மை பேதையேன் என் எம்பிரான்
நீசனேனை ஆண்டு கொண்ட நின்மலா ஒரு நின்னலால்
தேசனே ஒரு தேவர் உண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. 78

83. சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு சீர்இல் ஐம் புலன்களால்
முந்தை ஆன காலம் நின்னை எய்திடா மூர்க்கனேன்
வெந்து ஐயா விழுந்திலேன் என் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தைஆய நின்னை இன்னம் எய்தல் உற்று இருப்பனே. 79

84. இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை ஆண்டுகொண்ட நின்னதாள்
கருப்பு மட்டு வாய் மடுத்து எனைக் கலந்து போகவும்
நெருப்பும் உண்டு யானும் உண்டு இருந்தது உண்டது ஆயினும்
விருப்பும் உண்டு நின்கண் என்கண் என்பது என்ன விச்சையே. 80

9. ஆனந்த பரவசம்
(கலி நிலைத்துறை)

85. விச்சுக் கேடு பொய்க்கு ஆகாது என்று, இங்கு எனை வைத்தாய்
இச்சைக்கு ஆனார் எல்லாரும் வந்து உன் தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத்தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றேன் ஆரூர் எம்
பிச்சைத் தேவா என் நான் செய்கேன் பேசாயே. 81

86. பேசப்பட்டேன் நின் அடியாரில் திரு நீறே
பூசப்பட்டேன் பூதலரால் உன் அடியான் என்று
ஏசப்பட்டேன் இனிப்படுகின்றது அமையா தால்
ஆசைப்பட்டேன் ஆட்பட்டேன் உன் அடியேனே. 82

87. அடியேன் அல்லேன் கொல்லோ தான் எனை
ஆட்கொண்டிலை கொல்லோ
அடியார் ஆனார் எல்லாரும் வந்துஉன்தாள் சேர்ந்தார்
செடி சேர் உடலம் இதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. 83

88. காணுமாறு காணேன் உன்னை அந்நாள் கண்டேனும்
பாணே பேசி என்தன்னைப் படுத்தது என்ன பரஞ்சோதி
ஆணே பெண்ணே ஆர்அமுதே அத்தா செத்தே போயினேன்
ஏண் நாண் இல்லா நாயினேன் என்கொண்டு எழுகேன் எம்மானே. 84

89. மான்நேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா மறைஈறு அறியா மறையோனே
தேனேஅமுதே சிந்தைக்கு அரியாய் சிறியேன் பிழை பொறுக்கும்
கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவ மாநகர் குறுகப்
போனார் அடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. 85

90. புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய் அன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன் யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்று ஒன்று அறியாதார்
சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே. 86

91. தாராய் உடையாய் அடியேற்கு உன்தாள்இணை அன்பு
பேரா உலகம் புக்கார் அடியார் புறமே போந்தேன் யான்
ஊர்ஆ மிலைக்கக் குருட்டுஆ மிலைத்து ஆங்கு உன்
தாள்இணை அன்புக்கு
ஆராஅடியேன் அயலே மயல் கொண்டு அழுகேனே. 87

92. அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல் சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல் கண்டு
தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந்தாரோடும் தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என் கொண்டு உன்னைப் பணிகேனே. 88

93. பணிவார் பிணி தீர்த்தருளி பழைய அடியார்க்கு உன்
அணியார் பாதம் கொடுத்தி அதுவும் அரிது என்றால்
திணியார் மூங்கில் அனையேன் வினையைப் பொடி ஆக்கித்
தணியார் பாதம் வந்து ஒல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே. 89

94. யானே பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந்து உறுமாறே. 90

10. ஆனந்தாதீதம்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

95. மாறு இலாத மாக்கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாள்இணை
வேறு இலாப் பதப்பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறு இலாதநீ எளியை ஆகிவந்து
ஒளிசெய் மானுடம் ஆக நோக்கியும்
கீறு இலாத நெஞ்சுஉடையன் ஆயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

96. மைஇலங்கு நல் கண்ணி பங்கனே
வந்து எனைப் பணி கொண்ட பின்மழக்
கைஇலங்கு பொன் கிண்ணம் என்று அலால்
அரியை என்றுஉனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்இலங்கு வெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யில்அங்கு எனைப் புகுதவிட்டு நீ
போவதோ சொலாய் பொருத்தம் ஆவதே. 92

97. பொருத்தம் இன்மையேன் பொய்ம்மை உண்மையேன்
போத என்றுஎனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்தம் இன்மையேன் வஞ்சம் உண்மையேன்
மாண்டிலேன் மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கு எழுந்தருளி இங்குஎனை
இருத்தினாய் முறையோ என் எம்பிரான்
வம்பனேன் வினைக்கு இறுதி இல்லையே. 93

98. இல்லை நின்கழற்கு அன்புஅது என்கணே
ஏலம் ஏலும் நற்குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி ஆக்கும் விச்சைகொண்டு
என்னை நின்கழற்கு அன்பன் ஆக்கினாய்
எல்லை இல்லை நின்கருணை எம்பிரான்
ஏது கொண்டு நான்ஏது செய்யினும்
வல்லையே எனக்கு இன்னும் உன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. 94

99. வான நாடரும் அறி ஒணாத நீ
மறையில் ஈறும்முன் தொடர் ஒணாத நீ
ஏனை நாடரும் தெரிஒணாத நீ
என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா

ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
    உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
    நைய வையகத் துடைய விச்சையே. 95

100. விச்சுஅது இன்றியே, விளைவு செய்குவாய்
    விண்ணும் மண்ணகம் முழுவதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்சகப் பெரும்
    புலைய னேனை உன்கோயில், வாயிலில்
பிச்சன் ஆக்கினாய் பெரிய அன்பருக்கு
    உரியன் ஆக்கினாய் தாம் வளர்த்ததோர்
நச்சு மாமரம் ஆயினும் கொலார்
    நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே. 96

101. உடைய நாதனே போற்றி நின்அலால்
    பற்று, மற்றுஎனக்கு ஆவது ஒன்றுஇனி
உடையனோ பணி போற்றி உம்பரார்
    தம்பரா பரா போற்றி யாரினுங்
கடையன் ஆயினேன் போற்றி என்பெருங்
    கருணை யாளனே போற்றி என்னைநின்
அடியன் ஆக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
    அந்தம் ஆயினாய் போற்றி அப்பனே. 97

102. அப்பனே எனக்கு அமுதனே
    ஆனந்தனே அகம் நெக அள்ளூறு தேன்
ஒப்பனே உனக்கு உரிய அன்பரில்
    உரியனாய் உனைப் பருக நின்றதோர்
துப்பனே சுடர்முடியனே துணை யாளனே
    தொழும் பாளர் எய்ப்பினில்
வைப்பனே எனை வைப்பதோ சொலாய்
    நைய வையகத்து எங்கள் மன்னனே. 98

103. மன்ன எம்பிரான் வருக என்எனை
மாலும் நான்முகத்து ஒருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்எனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி உற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்எனைப்
பெய் கழற்கண் அன்பாய்என் நாவினால்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்எனை
பாவ நாச நின்சீர்கள் பாடவே. 99

104. பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந்து உருகி நெக்குநெக்கு
ஆடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடும் நின்கழல் போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடுநீக்கு எனைப் போற்றி பொய்எலாம்
வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்து
அருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே. 100

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

உத்தரகோசமங்கையில் அருளியது

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

105. கடையவ னேனைக் கருணையினால்
கலந்து ஆண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான்
என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே. 1

106. கொள்ஏர் பிளவு அகலாத் தடங்
கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய்
விள்ளேன் எனினும் விடுதி கண்டாய்
நின் விழுத் தொழும்பின்
உள்ளேன் புறம் அல்லேன் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
கள்ளேன் ஒழியவும் கண்டுகொண்டு
ஆண்டது எக்காரணமே. 2

107. கார்உறு கண்ணியர் ஐம்புலன்
ஆற்றங்கரை மரமாய்
வேர்உறுவேனை விடுதி கண்டாய்
விளங்கும் திருவா
ரூர் உறைவாய் மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
வார்உறு பூண்முலையாள் பங்க
என்னை வளர்ப்பவனே. 3

108. வளர்கின்ற நின் கருணைக் கையில்
வாங்கவும் நீங்கி இப்பால்
மிளிர்கின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
வெண் மதிக் கொழுந்து ஒன்று
ஒளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும்
அன்ன தோற்றச் செழுஞ்சுடரே. 4

109. செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின்
சின்மொழியாரில் பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
வெறிவாய் அறுகால்

உழுகின்ற பூமுடி உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
வழிநின்று நின் அருள்ஆர்
அமுது ஊட்ட மறுத்தனனே. 5

110. மறுத்தனன் யான்உன் அருள்
அறியாமையின் என் மணியே
வெறுத்து எனைநீ விட்டிடுதி கண்டாய்
வினையின் தொகுதி
ஒறுத்து எனை ஆண்டுகொள் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
பொறுப்பர் அன்றே பெரியோர்
சிறுநாய்கள் தம் பொய்யினையே. 6

111. பொய்யவனேனைப் பொருள் என ஆண்டு
ஒன்று பொத்திக் கொண்ட
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
விடம் உண் மிடற்று
மையவனே மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
செய்யவனே சிவனே
சிறியேன் பவம் தீர்ப்பவனே. 7

112. தீர்க்கின்றவாறு என் பிழையை
நின்சீர் அருள் என்கொல் என்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
விரவார் வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடு அச்சம்
வினையேனை இருதலையே. 8

113. இருதலைக் கொள்ளியினுள் எறும்பு
ஒத்து நினைப் பிரிந்த
விரிதலையேனை விடுதி கண்டாய்
வியன் மூஉலகுக்கு
ஒரு தலைவா மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
பொருதலை மூஇலை வேல்
வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே. 9

114. பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப் பெற்று
ஆக்கையைப் போக்கப் பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
அளிதேர் விளரி
ஒலி நின்ற பூம்பொழில் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
வலிநின்ற திண் சிலையால்
எரித்தாய் புரம் மாறுபட்டே. 10

115. மாறுபட்டு அஞ்சு என்னை வஞ்சிப்ப
யான்உன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட்டேனை விடுதி கண்டாய்
வினையேன் மனத்தே
ஊறும் மட்டே மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
நீறுபட்டே ஒளிகாட்டும்
பொன்மேனி நெடுந்தகையே. 11

116. நெடுந்தகை நீஎன்னை ஆட்கொள்ள
யான் ஐம்புலன்கள் கொண்டு
விடுந்தகையேனை விடுதி கண்டாய்
விரவார் வெருவ

அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
கடுந்தகையேன் உண்ணும் தெண்ணீர்
அமுதப் பெருங்கடலே. 12

117. கடலினுள் நாய் நக்கிஆங்கு உன்
கருணைக் கடலின் உள்ளம்
விடல் அரியேனை விடுதி கண்டாய்
விடல் இல் அடியார்
உடல் இலமே மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
மடலின் மட்டே மணியே அமுதே
என் மதுவெள்ளமே. 13

118. வெள்ளத்துள் நாவற்றி ஆங்குஉன்
அருள்பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும்
விள்ளக்கிலேனை விடுதி கண்டாய்
விரும்பும் அடியார்
உள்ளத்து உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
கள்ளத்துளேற்கு அருளாய்
களியாத களி எனக்கே. 14

119. களிவந்த சிந்தையொடு உன்கழல்
கண்டும் கலந்தருள
வெளிவந்திலேனை விடுதி கண்டாய்
மெய்ச் சுடருக்கு எல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
எளிவந்த எந்தைபிரான் என்னை
ஆளுடை என் அப்பனே. 15

120. என்னை அப்பா அஞ்சல் என்பவர் இன்றி
நின்று எய்த்து அலைந்தேன்
மின்னை ஒப்பாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
உவமிக்கின் மெய்யே
உன்னை ஒப்பாய் மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
அன்னை ஒப்பாய் எனக்கு அத்தன் ஒப்பாய்
என் அரும் பொருளே. 16

121. பொருளே தமியேன் புகல் இடமே
நின்புகழ் இகழ்வார்
வெருளே எனை விட்டிடுதி கண்டாய்
மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
இருளே வெளியே இகபரம்
ஆகி இருந்தவனே. 17

122. இருந்து என்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள்
ஒற்றிவை என்னின் அல்லால்
விருந்தினனேனை விடுதி கண்டாய்
மிக்க நஞ்சு அமுதா
அருந்தினனே மன்னும் உத்தர
கோச மங்கைக்கு அரசே
மருந்தினனே பிறவிப் பிணிப்
பட்டு மடங்கினர்க்கே. 18

123. மடங்க என் வல்வினைக் காட்டை
நின்மன் அருள் தீக்கொளுவும்
விடங்க, என்தன்னை விடுதி கண்டாய்
என் பிறவியை

வேரொடும் களைந்து ஆண்டுகொள் உத்தர
 கோச மங்கைக்கு அரசே
கொடுங் கரிக்குன்று உரித்து அஞ்சுவித்தாய்
 வஞ்சிக் கொம்பினையே. 19

124. கொம்பர் இல்லாக் கொடிபோல்
 அலமந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின்றேனை விடுதி கண்டாய்
 விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பர் உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
 கோச மங்கைக்கு அரசே
அம்பரமே நிலனே அனல்
 காலொடு அப்பு ஆனவனே. 20

125. ஆனைவெம் போரில் குறுந்தூறுஎனப்
 புலனால் அலைப்புண்
டேனை எந்தாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
 வினையேன் மனத்துத்
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும்
 அமுதத்தையும் ஒத்து
ஊனையும் என்பினையும்
 உருக்கா நின்ற ஒண்மையனே. 21

126. ஒண்மையனே திருநீற்றை உத்
 தூளித்து ஒளிமிளிரும்
வெண்மையனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 மெய் அடியவர்கட்கு
அண்மையனே என்றும் சேயாய்
 பிறர்க்கு அறிதற்கு அரிதாம்
பெண்மையனே தொன்மை ஆண்மையனே
 அலிப் பெற்றியனே. 22

127. பெற்றது கொண்டு பிழையே
பெருக்கிச் சுருக்கும் அன்பின்
வெற்று அடியேனை விடுதி கண்டாய்
விடிலோ கெடுவேன்
மற்று அடியேன் தன்னைத் தாங்குநர்
இல்லை என் வாழ்முதலே
உற்று அடியேன் மிகத் தேறி நின்றேன்
எனக்கு உள்ளவனே. 23

128. உள்ளனவே நிற்க இல்லன
செய்யும் மையல் துழனி
வெள்ளன் அலேனை விடுதி கண்டாய்
வியன் மாத் தடக்கைப்
பொள்ளல் நல் வேழத்து உரியாய்
புலன் நின்கண் போதல் ஒட்டா
மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க்குடம்
தன்னை எறும்பு எனவே. 24

129. எறும்பிடை நாங்கூழ் எனப் புலனால்
அரிப்புண்டு அலந்த
வெறும் தமியேனை விடுதி கண்டாய்
வெய்ய கூற்று ஒடுங்க
உறும்கடிப் போதுஅவையே உணர்வு
உற்றவர் உம்பர் உம்பர்
பெறும் பதமே அடியார் பெயராத
பெருமையனே. 25

130. பெருநீர் அறச் சிறுமீன் துவண்டு
ஆங்கு நினைப் பிரிந்த
வெரு நீர்மையேனை விடுதி கண்டாய்
வியன் கங்கை பொங்கி

வரு நீர் மடுவுள் மலைச்சிறு
தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதியுஞ் சடை
வானக் கொழுமணியே. 26

131. கொழுமணி ஏர்நகையார் கொங்கைக்
குன்றிடைச் சென்று குன்றி
விழும் அடியேனை விடுதி கண்டாய்
மெய்ம் முழுதும் கம்பித்து
அழும் அடியார்இடை ஆர்த்து வைத்து
ஆட்கொண்டருளி என்னைக்
கழுமணியே இன்னும் காட்டு கண்டாய்
நின் புலன்கழலே. 27

132. புலன்கள் திகைப்பிக்க யானும் திகைத்து
இங்கு ஓர் பொய்ந் நெறிக்கே
விலங்குகின்றேனை விடுதி கண்டாய்
விண்ணும் மண்ணும் எல்லாம்
கலங்க முந்நீர் நஞ்சு அமுது செய்தாய்
கருணா கரனே
துலங்குகின்றேன் அடியேன் உடையாய்
என் தொழுகுலமே. 28

133. குலம் களைந்தாய் களைந்தாய் என்னைக்
குற்றம் கொற்றச் சிலையாம்
விலங்கல் எந்தாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
பொன்னின் மின்னு கொன்றை
அலங்கல் அந்தாமரை மேனி அப்பா
ஒப்பு இலாதவனே
மலங்கள் ஐந்தால் சுழல்வன் தயிரில்
பொரு மத்து உறவே. 29

134. மத்துறு தண் தயிரின் புலன்
தீக்கதுவக் கலங்கி
வித்துறுவேனை விடுதி கண்டாய்
வெண்தலை மிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து
குடர் நெடுமாலை சுற்றித்
தத்துறு நீறுடன் ஆரச் செஞ்
சாந்து அணி சச்சையனே. 30

135. சச்சையனே மிக்க தண்புனல்
விண்கால் நிலம் நெருப்பாம்
விச்சையனே விட்டிடுதி கண்டாய்
வெளியாய் கரியாய்
பச்சையனே செய்ய மேனியனே
ஒண்பட அரவக்
கச்சையனே கடந்தாய் தடம்
தாள அடல் கரியே. 31

136. அடல் கரிபோல் ஐம்புலன்களுக்கு
அஞ்சி அழிந்த என்னை
விடற்கு அரியாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
விழுத் தொண்டர்க்கு அல்லால்
தொடற்கு அரியாய் சுடர் மாமணியே
சுடுதீச் சுழலக்
கடல் கரிதுஆய் எழுநஞ்சு அமுது
ஆக்கும் கறைக்கண்டனே. 32

137. கண்டது செய்து கருணைமட்டுப்
பருகிக் களித்து
மிண்டுகின்றேனை விடுதிகண்டாய்
நின் விரை மலர்த்தாள்

பண்டு தந்தாற் போல் பணித்துப்
பணிசெயக் கூவித்து என்னைக்
கொண்டு என் எந்தாய் களையாய்
களையாய குதுகுதுப்பே. 33

138. குதுகுதுப்பு இன்றி நின்று என்குறிப்பே
செய்து நின் குறிப்பில்
விதுவிதுப்பேனை விடுதிகண்டாய்
விரை ஆர்ந்து இனிய
மதுமதுப் போன்று என்னை வாழைப்
பழத்தின் மனம் கனிவித்து
எதிர்வது எப்போது பயில்விக்
கயிலைப் பரம்பரனே. 34

139. பரம்பரனே நின் பழஅடி
யாரொடும் என் படிறு
விரும்பு அரனே விட்டிடுதிகண்டாய்
மென் முயல்கறையின்
அரும்புஅர நேர்வைத்து அணிந்தாய்
பிறவி ஐவாய் அரவம்
பொரும்பெருமான் வினையேன் மனம்
அஞ்சிப் பொதும்பு உறவே. 35

140. பொதும்பு உறு தீப்போல் புகைந்து எரியப்
புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண்டாய்
விரை ஆர் நறவம்
ததும்பும் மந்தாரத்தில் தாரம் பயின்று
மந்தம் முரல் வண்டு
அதும்பும் கொழுந் தேன் அவிர்சடை
வானத்து அடல் அரைசே. 36

141. அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கு
அஞ்சல் என்னின் அல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண்டாய்
வெண்நகைக் கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த
திருப்பொற் பதப் புயங்கா
வரைசேர்ந்து அடர்ந்து என்ன வல்வினை
தான்வந்து அடர்வனவே. 37

142. அடர்புலனால் நின்பிரிந்து அஞ்சி
அஞ்சொல் நல்லார் அவர்தம்
விடர் விடலேனை விடுதிகண்டாய்
விரிந்தே எரியும்
சுடர் அனையாய் சுடுகாட்டு அரசே
தொழும்பர்க்கு அமுதே
தொடர்வுஅரியாய் தமியேன் தனி
நீக்கும் தனித் துணையே. 38

143. தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக்கித்
தலையால் நடந்த
வினைத் துணையேனை விடுதிகண்டாய்
வினையே னுடைய
மனத்துணையே என்தன் வாழ்முதலே
எனக்கு எய்ப்பில்வைப்பே
தினைத் துணையேனும் பொறேன் துயர்
ஆக்கையின் திண்வலையே. 39

144. வலைத்தலை மான்அன்ன நோக்கியர்
நோக்கின் வலையில் பட்டு
மிலைத்து அலைந்தேனை விடுதிகண்டாய்
வெண்மதியின் ஒற்றைக்

கலைத்தலையாய் கருணா கரனே
கயிலாயம் என்னும்
மலைத் தலைவா மலையாள் மணவாள
என் வாழ்முதலே. 40

145. முதலைச் செவ்வாய்ச்சியர் வேட்கை
வெந்நீரில் கடிப்பமூழ்கி
விதலைச் செய்வேனை விடுதிகண்டாய்
விடக்குஊன் மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்
சிவனே முறையோ முறையோ
திதலைச் செய் பூண்முலை மங்கை பங்கா
என் சிவகதியே. 41

146. கதி அடியேற்கு உன் கழல் தந்து
அருளவும் ஊன்கழியா
விதி அடியேனை விடுதிகண்டாய்
வெண்தலை முழையிற்
பதிஉடை வாள் அரப் பார்த்து இறை
பைத்துச் சுருங்க அஞ்சி
மதிநெடு நீரில் குளித்து ஒளிக்கும்
சடை மன்னவனே. 42

147. மன்னவனே ஒன்றும் ஆறு அறியாச்
சிறியேன் மகிழ்ச்சி
மின்னவனே விட்டிடுதிகண்டாய்
மிக்க வேத மெய்ந்நூல்
சொன்னவனே சொல் கழிந்தவனே
கழியாத் தொழும்பர்
முன்னவனே பின்னும் ஆனவனே
இம் முழுதையுமே. 43

148. முழுது அயில் வேல் கண்ணியர் என்னும்
மூரித் தழல் முழுகும்
விழுது அனையேனை விடுதிகண்டாய்
நின்வெறி மலர்த்தாள்
தொழுது செல்வானத் தொழும்பரில்
கூட்டிடு சோத்தம்பிரான்
பழுது செய்வேனை விடேல் உடையாய்
உன்னைப் பாடுவனே. 44

149. பாடிற்றிலேன் பணியேன் மணி
நீ ஒளித்தாய்க்குப் பச்சூன்
வீடிற்றிலேனை விடுதிகண்டாய்
வியந்து ஆங்குஅலறித்
தேடிற்றிலேன் சிவன் எவ்விடத்தான்
எவர் கண்டனர் என்று
ஓடிற்றிலேன் கிடந்து உள்உருகேன்
நின்று உழைத்தனனே. 45

150. உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்
பலாப்பழத்து ஈயின்ஒப்பாய்
விழை தருவேனை விடுதிகண்டாய்
விடின் வேலை நஞ்சுஉண்
மழைதரு கண்டன் குணம் இலி
மானிடன் தேய்மதியன்
பழைதரு மாபரன் என்றுஎன்று
அறைவன் பழிப்பினையே. 46

151. பழிப்பில் நின் பாதப் பழந்தொழும்பு
எய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண்டாய்
வெண்மணிப் பணிலம்

கொழித்து, மந்தாரம் மந்தாகினி
நுந்தும் பந்தப் பெருமை
தழிச்சிறை நீரில் பிறைக்கலம்
சேர்தரு தாரவனே. 47

152. தாரகை போலும் தலைத் தலை
மாலை தழல் அரப்பூண்
வீர என்தன்னை விடுதிகண்டாய்
விடில் என்னை மிக்கார்
ஆர்அடியான் என்னின் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசின்
சீர்அடியார் அடியான் என்று
நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. 48

153. சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத்
தொழும்பையும் ஈசற்குஎன்று
விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதிகண்டாய்
விடின் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோல் உடைப்பிச்சன்
நஞ்சு ஊண்பிச்சன் ஊர்ச் சுடுகாட்டு
எரிப் பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப்
பிச்சன் என்று ஏசுவனே. 49

154. ஏசினும் யான் உன்னை ஏத்தினும்
என் பிழைக்கே குழைந்து
வேசறுவேனை விடுதிகண்டாய்
செம்பவள வெற்பின்
தேசுஉடையாய் என்னை ஆளுடையாய்
சிற்றுயிர்க்கு இரங்கிக்
காய்சின ஆலம் உண்டாய் அமுது
உண்ணக் கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

திருஅண்ணாமலையில் அருளியது

(வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

155. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டுஇங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 1

156. பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போது எப்போது இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

157. முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என்று அள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துஉன் கடைதிறவாய்
பத்துஉடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குஉடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டால் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்குஏலோர் எம்பாவாய். 3

158. ஒண்ணித்தில நகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத்துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்துஉள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுஉருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயில்ஏலோர் எம்பாவாய். 4

159. மால்அறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போல்அறிவோம் என்றுஉள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பால்ஊறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவுஅரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனேசிவனே என்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 5

160. மானேநீ நென்னலை நாளைவந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவுஅரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்கு உன்வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

161. அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என்னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகுஒப்பாய்

என்னானை என்அரையன் இன்அமுதுஎன்று எல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்நெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 7

162. கோழிசிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில்இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழ்இல் பரஞ்சோதி கேழ்இல் பரங்கருணை
கேழ்இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழிஈது என்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆம்ஆறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

163. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீர்அடியோம்
உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்குஅவர்க்கே பாங்குஆவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம்ஏலோர் எம்பாவாய். 9

164. பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதுஆர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றுஅல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டர் உளன்
கோது இல் குலத்து அரன்தன் கோயில் பிணாப் பிள்ளைகாள்
ஏதவன்ஊர் ஏதுஅவன்பேர் ஆர்உற்றார் ஆர்அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 10

165. மொய்ஆர் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர் என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
ஐயா வழிஅடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆர்அழல்போல்
செய்யா வெண்ணீறுஆடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மைஆர் தடம்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும்வகை எல்லாம்உய்ந்து ஒழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய் எமைஏலோர் எம்பாவாய். 11

166. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்து ஆடும்
தீர்த்தன்நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீஆடும்
கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டுஆர்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 12

167. பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகு இனத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எம்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்துஆர்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 13

168. காதார் குழைஆடப் பைம்பூண் கலன்ஆடக்
கோதை குழல்ஆட வண்டின் குழாம்ஆடச்
சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள் ஆமாபாடி

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆமாபாடி
பேதித்து நம்மை வளர்த்துஎடுத்த பெய்வளை தன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

169. ஓர்ஒருகால் எம்பெருமான் என்றுஎன்றே நம்பெருமான்
சீர்ஒருகால் வாய்ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீர்ஒருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பார்ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேர்அரையற்கு இங்ஙனே பித்துஒருவர் ஆம்ஆறும்
ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வார்உருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏர்உருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 15

170. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துஉடையாள்
என்னத் திகழ்ந்துஎம்மை ஆள்உடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னம் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலை குலவி நம்தம்மை ஆள்உடையாள்
தன்னிற் பிரிவுஇலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்அருளே
என்னப் பொழியாய் மழைஏலோர் எம்பாவாய். 16

171. செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததுஓர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட்கு ஆர்அமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 17

172. அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றுஇறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறுஅற்றாற்போல்
கண்ஆர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ஆர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்குஒளிசேர்
விண்ஆகி மண்ஆகி இத்தனையும் வேறுஆகிக்
கண்ஆர் அமுதமும்ஆய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 18

173. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று
அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்கும் எம்அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்குஒன்று உரைப்போம்கேள்
எம்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்குஅல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எம்கண் மற்றுஒன்றும் காணற்க
இங்குஇப் பரிசே எமக்குஎம்கோன் நல்குதியேல்
எங்குஎழில்என் ஞாயிறு எமக்குஏலோர் எம்பாவாய். 19

174. போற்றி அருளுக நின்ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் ஈறுஆம் இணைஅடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி யாம்உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

8. திருஅம்மானை

ஆனந்தக் களிப்பு

திருஅண்ணாமலையில் அருளியது

(ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

175. செங்கண் நெடுமாலும் சென்றிடந்தும் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள்பிறப்பு அறுத்திட்டு எந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

176. பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலும் காண்டற்கு அரியான் எமக்குளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சுஏற்றி
வாரா வழிஅருளி வந்துஎன் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

177. இந்திரனும் மால்அயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன்அவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோள்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்கும் சீர்ஆர் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப்பரி மேற்கொண்டான் தந்த
அந்தம்இலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3

178. வான்வந்த தேவர்களும் மால்அயனோடு இந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றுஎழுந்தும் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து உரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்புஎய்து
தேன்வந்து அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 4

179. கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சுஏற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனிஆக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 5

180. கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறுஒருவன்
தீட்டுஆர் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டாதன எல்லாம் காட்டிச் சிவம்காட்டித்
தாள்தாமரை காட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடுஎய்த
ஆள்தான்கொண்டு ஆண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 6

181. ஓயாதே உள்குவார் உள்இருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாய்ஆன நம்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகுஏழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 7

182. பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்டலத்து ஈசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 8

183. துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டம் கரியான் செம்மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டம்முதல் ஆயினான் அந்தம்இலா ஆனந்தம்

பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க்கு ஈந்தருளும்
அண்டம் வியப்புஉறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 9

184. விண்ஆளும் தேவர்க்கும் மேல்ஆய வேதியனை
மண்ஆளும் மன்னவர்க்கும் மாண்புஆகி நின்றானைத்
தண்ஆர் தமிழ்அளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ஆளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
கண்ஆர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 10

185. செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாள்அடைந்தார் நெஞ்சுருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்புஆர் சடைஅப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்இருக்கும்
அப்பாலைக்கு அப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 11

186. மைப்பொலியும கண்ணிகேள் மால்அயனோடு இந்திரனும்
எப்பிறவியும் தேட என்னையும்தன் இன்அருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவாமே காத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்கும் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடுஆகும்
அப்பொருளாம் நம்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 12

187. கைஆர் வளைசிலம்பக் காதார் குழைஆட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீறு அணிந்தானைச் சேர்ந்துஅறியாக்
கையானை எங்கும் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க்கு அல்லாத வேதியனை
ஐயாறு அமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 13

188. ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்துஇறந்து எய்த்தேனை

ஊனையும் நின்றுஉருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்துஇனிய
கோன்அவன்போல் வந்துஎன்னைத் தன்தொழும்பில் கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 14

189. சந்திரனைத் தேய்த்தருளி தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட்டு எச்சன் தலைஅரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில் புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 15

190. ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என்னுள்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோர் அறியா வழிஎமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீர்ஒளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவுஇறந்த பல்உயிர்க்கும்
கோன்ஆகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16

191. சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடிமுயங்கி மயங்கி நின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் உள்உருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனல்ஏந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17

192. கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மால்அயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீர்ஆர் பெருந்துறையில்
எளிவந்து இருந்துஇரங்கி எண்அரிய இன்அருளால்
ஒளிவந்து என்உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18

193. முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றும்ஆய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதுஇயலும் பாதியனைத்
தென்ஆனைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்அப்பன் என்பார்கட்கு இன்அமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 19

194. பெற்றி பிறர்க்கு அரியபெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்அடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணம்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்புஅறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றி இப்பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபேர் ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

195. முத்து நல்தாமம் பூமாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம் நல்தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடு பல்லாண்டு இசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொள்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 1

196. பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்

மாவின் வடுவகிர் அன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துஉடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எம்கோன் எம்கூத்தன்
தேவியும் தானும்வந்து எம்மை ஆளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 2

197. சுந்தர நீறு அணிந்தும் மெழுகித்
தூய பொன்சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழில்சுடர் வைத்துக் கொடி எடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன்தன் பெருமான்
ஆழியான் நாதன் நல்வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆள் உமையாள் கொழுநற்கு
ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 3

198. காசு அணிமின்கள் உலக்கை எல்லாம்
காம்பு அணிமின்கள் கறைஉரலை
நேசம் உடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசம் எல்லாம் புகழ்ந்து ஆடும்கச்சித்
திருஏகம்பன் செம்பொன் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 4

199. அறுகு எடுப்பார் அயனும் அரியும்
அன்றி மற்று இந்திரனோடு அமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்கள் எல்லாம்
நம்மிற் பின்பு அல்லது, எடுக்க ஒட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருஏகம்பன் செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவல் செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

200. உலக்கை பல ஓச்சுவார் பெரியர்
உலகம்எலாம் உரல் போதாது என்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாது என்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நாண் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 6

201. சூடகம் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர்குழாம் எழுந்து ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நம்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
பாடகம் மெல்அடி யார்க்கும் மங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்கு,
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 7

202. வாள்தடங்கண் மடமங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்ப வண்கொங்கை பொங்கத்
தோள்திரு முண்டந் துதைந்து இலங்கச்
சோத்தம் பிரான் என்று சொல்லிச்சொல்லி
நாள்கொண்ட நாள்மலர்ப் பாதம் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மைஇம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 8

203. வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்எனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்

செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 9

204. முத்துஅணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தம் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயல் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்து எம்பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொடு ஆடஆட
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10

205. மாடு நகைவாள் நிலாஎறிப்ப
 வாய்திறந்து அம்பவளம் துடிப்பப்
பாடுமின் நம்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெருமானைத் தேடிச்
 சித்தம் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத்து ஆடினானுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 11

206. மைஅமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை
 அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு அருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதுஅரிக் கண்இணைப் பொன் தொடித்தோள்
பைஅரவு அல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 12

207. மின்இடை செந்துவர் வாய்க் கருங்கண்
வெள்நகை பண்அமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆர்அமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தமையன் எம்ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 13

208. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பு ஒலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரும் மாலைஆடச்
செங்கனிவாய் இதழும் துடிப்பச்
சேயிழையீர் சிவலோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கிய காதலின் கொங்கை பொங்கப்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 14

209. ஞானக் கரும்பின் தெளியைப் பாகை
நாடற்கு அரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்புஅறுத்து ஆண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும்பு ஏற வாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 15

210. ஆவகை நாமும்வந்து அன்பர்தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலும் கண்டுஅறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும் செல்வச்

சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
சிவபெருமான் புரம் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 16

211. தேன்அக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச் சடைமேல்
வான்அக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்
ஊன்அகம் மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனகம் ஆக நஞ்சுஉண்டல் பாடிப்
பொன் திருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 17

212. அயன்தலை கொண்டு செண்டு ஆடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்று உரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின்று ஆடிஆடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 18

213. வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழும் தென்தில்லை பாடிச்
சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டு நின்று ஆடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 19

214. வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியுமாய் இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினார்க்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடு ஐக்கியம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

215. பூஏறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்புஅமைந்த
நாஏறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாஏறு சோதியும் வானவரும் தாம்அறியாச்
சேஏறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 1

216. நான்ஆர் என்உள்ளம்ஆர் ஞானங்கள் ஆர் என்னை யார்அறிவார்
வானோர் பிரான் என்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊன்ஆர் உடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேன்ஆர் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 2

217. தினைத்தனை உள்ளதுஓர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்துஎலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்பு உடையானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 3

218. கண்ணப்பன் ஒப்பதுஓர் அன்புஇன்மை கண்டபின்
என்அப்பன் என்ஒப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்து என்னைவா என்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப் பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 4

219. அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றுஇங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்துஏதும் இல்லாதுஎன் பற்றுஅறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 5

220. வைத்தநிதி பெண்டிர் மக்கள்குலம் கல்விஎன்னும்
பித்த உலகில் பிறப்போடு இறப்புஎன்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 6

221. சட்டோ நினைக்க மனத்து அமுதாம் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருஅறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 7

222. ஒன்றாய் முளைத்து எழுந்து எத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்து என்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்அனைக்கும் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 8

223. கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்புஎன்று இவைஇரண்டின் மயக்குஅறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 9

224. நோயுற்று மூத்துநான் நுந்து கன்றாய் இங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்துஅறியா வண்ணம்எல்லாம்
தாயுற்று வந்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 10

225. வன்நெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கல்நெஞ்சு உருக்கிக் கருணையினால்ஆண்டுகொண்ட
அன்னம் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்அம் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 11

226. நாயேனைத் தன்அடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேனது உள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீஏதும் இல்லாதுஎன் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாய்ஆன ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 12

227. நான்தனக்கு அன்புஇன்மை நானும் தானும்அறிவோம்
தான்என்னை ஆட்கொண்டது எல்லாரும் தாம்அறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்ற தானவனே
கோன்என்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 13

228. கருவாய் உலகினுக்கு அப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 14

229. நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக்கு எவ்விடத்தோம்
தானும்தன் தையலும் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேன்உந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 15

230. உள்ளப் படாத திருஉருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான் எம்பிரான் என்னை வேறே ஆட்
கொள்அப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 16

231. பொய்ஆய செல்வத்தே புக்குஅழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாஎன் ஆர்உயிரே அம்பலவா என்று அவன்தன்
செய்ஆர் மலர்அடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 17

232. தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 18

233. கள்வன் கடியன் கலதிஇவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்து ஒழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத்து உறுதுயர் ஒன்றுஒழியா வண்ணம் எல்லாம்
தெள்ளும் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 19

234. பூமேல் அயனோடு மாலும் புகல்அரிது என்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசுஇட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடு அடைவு

திருத்தில்லையில் அருளியது

(நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

235. திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்று உணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியஓர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓர்உருவம் ஒன்றும் இல்லாற்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 1

236. திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையும் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 2

237. அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்துஅன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டு உலகமெல்லாம்
சிரிக்கும் திறம்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 3

238. அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயம் காத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவம்ஆய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவம்ஆன வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 4

239. அருமந்த தேவர் அயன் திருமாற்கு அரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்புஎய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்து என்உளம் புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 5

240. அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும் வந்து ஆண்டதிறம்
உரையாட உள்ஒளிஆட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரைஆடு மாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 6

241. ஆஆ அரிஅயன் இந்திரன் வானோர்க்கு அரியசிவன்
வாவா என்று என்னையும் பூதலத்தே வலித்து ஆண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவடு என்தலைமேல் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 7

242. கறங்குஓலை போல்வதுஓர் காயப்பிறப்போடு இறப்புஎன்னும்
அறம்பாவம் என்றுஇரண்டு அச்சம்தவிர்த்து என்னை ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயும் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கிய அத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 8

243. கல்நார் உரித்துஎன்னஎன்னையும்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித்து ஆண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்நேர் நுடங்குஇடை செந்துவர்வாய் வெண்நகையீர்
தென்னா தென்னாஎன்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 9

244. கனவேயும் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேய் அனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்து ஆட்கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற் கண்நீர்மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 10

245. கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன்எனைக் கலந்து ஆண்டலுமே
அயல்மாண்டு அருவினைச் சுற்றமும்மாண்டு அவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுஉள்ள வாசகம்மாண்டு என்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 11

246. முத்திக்கு உழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக்கு அருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 12

247. பார்பாடும் பாதாளர் பாடும் விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகைஅருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 13

248. மாலே பிரமனே மற்றுஒழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவுஅரியான் நுண்ணியனாய் வந்துஅடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துஉருக்கும் பாவகத்தால்
சேல்ஏர் கண்நீர்மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 14

249. உருகிப் பெருகி உளம்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற்கு இனிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 15

250. புத்தன் புரந்தராதி அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 16

251. உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடல்உளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழல்இணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 17

252. வான்கெட்டு மாருதம்மாய்ந்து அழல்நீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்டல் இன்றிச் சலிப்புஅறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டுஉணர்வுகெட்டு என்உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 18

253. விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத்தார் வித்து
மண்ணோர் மருந்து அயன்மால்உடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னா தென்னாஎன்று தெள்ளேணம்கொட்டாமோ. 19

254. குலம்பாடிக் கொக்குஇறகும் பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுஉண்ட வாபாடி நாள்தோறும்
அலம்புஆர் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்புஆடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

255. பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்குஅரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை
ஈசன்அவன் எவ்உயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 1

256. என்அப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளும்அது என்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச்சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

257. கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்ஆடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் காணேடீ
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

258. அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயம்அன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

259. தக்கனையும் எச்சனையும் தலைஅறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர் தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடீ
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள் கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலை மற்றுஅருளினன் காண் சாழலோ. 5

260. அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல்உருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றதுதான் என்னேடீ
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றிலனேல் இருவரும்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

261. மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாயும்அது என்னேடீ
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாய்ந்திலளேல் தரணிஎல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெரும்கேடாம் சாழலோ. 7

262. கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேடீ
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவர்எல்லாம் வீடுவர் காண் சாழலோ. 8

263. தென்பால் உகந்து ஆடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகுஎய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

264. தான்அந்தம் இல்லான் தனைஅடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்த திருவடிகள்
வான்உந்து தேவர்கட்குஓர் வான் பொருள்காண் சாழலோ. 10

265. நங்காய்இது என்னதவம் நரம்போடு எலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்தரத்து இருவர்
தங்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

266. கான்ஆர் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்குஇங்கு ஆட்படுவார் ஆரேடீ
ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலும்
வான்நாடர் கோவும் வழிஅடியார் சாழலோ. 12

267. மலைஅரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னும்அது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளாது ஒழிந்தனனேல் உலகு அனைத்தும்
கலைநவின்ற பொருள்கள்எல்லாம் கலங்கிடும்காண் சாழலோ. 13

268. தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலும்அது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணிஎல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டு ஆம்காண் சாழலோ. 14

269. கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்,உகந்து ஏறாதே
இடபம்உகந்து ஏறியவாறு எனக்குஅறிய இயம்பேடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றும் தழல்எரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

270. நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றுஆலின் கீழ்இருந்து அங்குஅறம்உரைத்தான் காணேடீ
அன்றுஆலின் கீழ்இருந்தங்கு அறம்உரைத்தான் ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புரம்மூன்றும் கூட்டோடே சாழலோ. 16

271. அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவன்என்று நண்ணும்அது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாம்அறியா
எம்பெருமான் ஈசாஎன்று ஏத்தினகாண் சாழலோ. 17

272. சலம்உடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்ஆழி
நலம்உடைய நாரணற்கு அன்றருளியவாறு என்னேடீ
நலம்உடைய நாரணன் நயனம் இடந்து அரன்அடிக்கீழ்
அலர்ஆக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. 18

273. அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆர்அமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்குஅறிய இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்து அங்குஏது அமுதுசெய்திடினும்
தம்பெருமை தான்அறியாத் தன்மையன்காண்சாழலோ. 19

274. அருந்தவருக்கு ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக்கு அருளும்அது எனக்குஅறிய இயம்பேடீ
அருந்தவருக்கு அறம்முதல் நான்கு அன்றுஅருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக்கு உலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

13. திருப்பூவல்லி

மாயா விசயம் நீக்குதல்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

275. இணைஆர் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 1

276. எந்தைஎந்தாய் சுற்றம் மற்றும்எல்லாம் என்னுடைய
பந்தம்அறுத்து என்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேன்இருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 2

277. நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையும்ஓர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதும் தயாஉடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்புஅறுத்து ஆண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடிஅட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 3

278. பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்குஅரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படை வீரபத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 4

279. தேன்நாடு கொன்றை சடைக்குஅணிந்த சிவபெருமான்
ஊன்நாடி நாடிவந்து உள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நான்ஆடி ஆடிநின்று ஓலம்இட நடம்பயிலும்
வான்நாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. 5

280. எரிமூன்று தேவர்க்கு இரங்கிஅருள் செய்தருளிச்
சிரம்மூன்று அறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்றும் ஆகி உணர்வுஅரிதாம் ஒருவனுமே
புரம்மூன்று எரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 6

281. வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத்து எம்பெருமான்
அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணம்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 7

282. நெறிசெய் தருளித்தன் சீர்அடியார் பொன்அடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டுஎன்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 8

283. பன்னாள் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
கல்நார் உரித்துஎன்னை ஆண்டுகொண்டான் கழல்இணைகள்
பொன்ஆன வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

284. பேராசையாம் இந்தப் பிண்டம்அறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுஉகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

285. பாலும் அமுதமும் தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
கோலம் குளிர்ந்துள்ளம் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்நெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

286. வானவன் மால்அயன் மற்றும்உள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவனாய் நின்று கூடல்இலாக் குணக்குறியோன்
ஆனநெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுது செய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

287. அன்றுஆல நீழற்கீழ் அருமறைகள் தான்அருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

288. படம்ஆக என்உள்ளே தன்இணைப்போது அவை அளித்துஇங்கு
இடம்ஆகக் கொண்டிருந்த ஏகம்பம் மேயபிரான்
தடம்ஆர் மதில்தில்லை அம்பலமே தான்இடமா
நடம்ஆடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

289. அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந்தகன் கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனும் சந்திரனும்
பங்கம்இல் தக்கனும் எச்சனும்தம் பரிசு அழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

290. திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போர்ஏறு
மண்பால் மதுரையில் பிட்டுஅமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

291. முன்னாய மால்அயனும் வானவரும் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாம்அறியார் போற்றுவதே
என்ஆகம் உள்புகுந்து ஆண்டுகொண்டான் இலங்குஅணியாம்
பன்நாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

292. சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்புஒலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகம்மகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந்தம் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

293. அத்தி உரித்துஅது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண்டு இவ்உலகில் பிள்ளையும்ஆம்
முத்தி முழுமுதல் உத்தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

294. மாவார ஏறி மதுரைநகர் புகுந்தருளி
தேவார்ந்த கோலம் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்துஎம்மைக் குற்றேவல் கொண்டுஅருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருஉந்தியார்

ஞான வெற்றி
திருத்தில்லையில் அருளியது
(கலித்தாழிசை)
திருச்சிற்றம்பலம்

295. வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவாறு உந்தீபற. 1

296. ஈர்அம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தம்கையில்
ஓர்அம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. 2

297. தச்சு விடுத்தலும் தாம்அடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததுஎன்று உந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 3

298. உய்ய வல்லார்ஒரு மூவரைக் காவல்கொண்டு
எய்ய வல்லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கன்என்று உந்தீபற. 4

299. சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக்கு உந்தீபற. 5

300. ஆஆதிருமால் அவிப்பாகம் கொண்டன்று
சாவாது இருந்தான்என்று உந்தீபற
சதுர்முகன் தாதைஎன்று உந்தீபற. 6

301. வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தான் என்று உந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்விஎன்று உந்தீபற. 7

302. பார்ப்பதியைப் பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பது என்னேடீ உந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக்கு உந்தீபற. 8

303. புரந்தரனார் ஒரு பூங்குயில் ஆகி
மரந்தனில் ஏறினார் உந்தீபற
வானவர் கோன்என்றே உந்தீபற. 9

304. வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திரனார் தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 10

305. ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலைஆகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின்று உந்தீபற. 11

306. உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித்து ஓடாமே
கண்ணைப் பறித்தவாறு உந்தீபற
கருக்கெட நாம்எலாம் உந்தீபற. 12

307. நாமகள் நாசி சிரம் பிரமன்பட
சோமன் முகம்நெரித்து உந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13

308. நான்மறை யோனும் மகத்துஇயமான்படப்
போம்வழி தேடுமாறு உந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற. 14

309. சூரியனார் தொண்டை வாயினில் பற்களை
வாரி நெரித்தவாறு உந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்விஎன்று உந்தீபற. 15

310. தக்கனார் அன்றே தலைஇழந்தார் தக்கன்
மக்களைச் சூழநின்று உந்தீபற
மடிந்தது வேள்விஎன்று உந்தீபற. 16

311. பாலகனார்க்கு அன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. 17

312. நல்ல மலரின்மேல் நான்முகனார் தலை
ஒல்லை அரிந்தது என்று உந்தீபற
உகிரால் அரிந்தது என்று உந்தீபற. 18

313. தேரை நிறுத்தி மலைஎடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவாறு உந்தீபற
இருபதும் இற்றதுஎன்று உந்தீபற. 19

314. ஏகாசம் இட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசம் காவல்என்று உந்தீபற
அதற்கு அப்பாலும் காவல்என்று உந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருத்தோள்நோக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

315. பூத்தாரும் பொய்கைப் புனல்இதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுணம் ஆகாமே

தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடம்செய்
கூத்தாஉன் சேவடி கூடும்வண்ணம் தோள்நோக்கம். 1

316. என்றும் பிறந்துஇறந்து ஆழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவு எறிந்தான் பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றுஆர் குழலினீர் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 2

317. பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீர்அடிவாய்க் கலசம் ஊன்அமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடு அறியமெய்குளிர்ந்து அங்கு
அருட்பெற்று நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 3

318. கற்போலும் நெஞ்சம் கசிந்துஉருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சின்உள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்துஎன்னை நாடுஅறியத் தான்இங்ஙன்
சொற்பாலது ஆனவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 4

319. நிலம்நீர் நெருப்புஉயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலன்ஆய மைந்தனோடு எண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகுஏழ் எனத்திசை பத்துஎனத் தான்ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 5

320. புத்தன் முதலாய புல்அறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தம் சிவம்ஆக்கிச் செய்தனவே தவம்ஆக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 6

321. தீதுஇல்லை மாணி சிவகருமம் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாள்இரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோள்நோக்கம். 7

322. மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்

வானம் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்துஅடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்தம் ஆகிநின்று ஆடாமோ தோள்நோக்கம். 8

323. எண்உடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்நுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதன்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
- மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோள்நோக்கம். 9

324. பங்கயம் ஆயிரம் பூவினில்ஓர் பூக்குறையத்
தம்கண் இடந்துஅரன் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற்கு அருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 10

325. காமன் உடல்உயிர் காலன்பல் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம் எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையும்
தூய்மைகள் செய்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 11

326. பிரமன் அரிஎன்று இருவரும்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றுஅவர்கள் பதைப்புஒடுங்க
அரனார் அழல்உருவாய் அங்கே அளவுஇறந்து
பரம்ஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 12

327. ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலம்எல்லாம்
பாழுக்கு இறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதல் சிந்தாத நல்மணிவந்து என்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 13

328. உரைமாண்ட உள்ஒளி உத்தமன்வந்து உளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப்பெருங் கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்து ஓடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருப்பொன்னூசல்

அருட் சுத்தி

திருத்தில்லையில் அருளியது

(ஒப்புமை பற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

329. சீரார் பவளங்கால் முத்தம் கயிறுஆக
ஏர்ஆரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதுஅமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாய்அடியேற்கு
ஊர்ஆகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தாள் இணைபாடிப்
போரார் வேற்கண்மடவீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 1

330. மூன்றங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களும் காணா மலர்அடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித்து அமுதுஊறித் தான்தெளிந்துஅங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுஉருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றுஅங்கு அனநடையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 2

331. முன்ஈறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீறு எனக்குஅருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்ஊற மன்னும்மணி உத்தர கோசமங்கை
மின்ஏறும் மாட வியன்மாளிகை பாடிப்
பொன்ஏறு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 3

332. நஞ்சுஅமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடும்கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்று அமுதம்ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்புஅறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சம்ஆர் வெள்வளையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 4

333. ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றுஇருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊண்ஆக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோண்ஆர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூண்ஆர் வனமுலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 5

334. மாதுஆடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டுஎன் தொல்பிறவித்
தீதுஓடா வண்ணம் திகழப் பிறப்புஅறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்துஅன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 6

335. உன்னற்கு அரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்துஇறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுஅறுப்பான்
அன்னத்தின் மேல்ஏறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்அத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்ஒத்த பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 7

336. கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுஉண்டு தாழ்கடலின் மீதுஎழுந்து
ஞாலம் மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமைஆண்டான்
சீலம் திகழும் திருஉத்தர கோசமங்கை
மாலுக்கு அரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித்து அகம்குழைந்து பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 8

337. தெங்குஉலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குஉலவு சோதித் தனிஉருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்புஅறுத்திட்டு எம்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குஉலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட

கொங்குஉலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குஉலவு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அன்னைப்பத்து

ஆத்தும பூரணம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

(கலி விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

338. வேத மொழியர் வெண்ணீற்றர் செம்மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதர் இந்நாதனார் அன்னே என்னும். 1

339. கண் அஞ்சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின்று உருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின்று உருக்கி உலப்புஇலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும். 2

340. நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத்து இருப்பரால் அன்னே என்னும்
சித்தத்து இருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும். 3

341. ஆடரப் பூண்உடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றுஓர்
வேடம் இருந்தவாறு அன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண்டு என்உள்ளம்
வாடும் இதுஎன்னே அன்னே என்னும். 4

342. நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநல் நாடரால் அன்னே என்னும்

பாண்டிநல் நாடர் பரந்துஎழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். 5

343. உன்னற்கு அரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் மால்அயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும். 6

344. வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளம் கவர்வரால் அன்னே என்னும். 7

345. தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆள்எம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆள்எம்மை ஆளும் அடிகளார் தம்கையில்
தாளம் இருந்தவாறு அன்னே என்னும். 8

346. தையல்ஓர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்உள்ளம்
நையும்இது என்னே அன்னே என்னும். 9

347. கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம் உன்மத்தமே
இன்றுஎனக்கு ஆனவாறு அன்னே என்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

18. குயிற்பத்து

ஆத்தும இரக்கம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

348. கீதம் இனிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதம் இரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக்கு அப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்இறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தம் இலான் வரக்கூவாய். 1

349. ஏர்தரும் ஏழ்உலகு ஏத்த எவ்உருவும் தன்னுருவாய்
ஆர்கலிசூழ் தென்இலங்கை அழகுஅமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேர்அருள் இன்பம் அளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயால் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். 2

350. நீல உருவிற் குயிலே! நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகில் திகழும் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோவில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருஉத்தர கோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயகனை வரக் கூவாய். 3

351. தேன்பழச் சோலை பயிலும் சிறுகுயிலே இது கேள்நீ
வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து, மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித்து உள்ளம் புகுந்து என்உணர்வு அதுவாய ஒருத்தன்
மான்பழித்து ஆண்ட மென்நோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய். 4

352. சுந்தரத்து இன்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத்தே நின்று இழிந்துஇங்கு அடியவர்ஆசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவும் ஆகிய மூவர் அறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவகனை வரக் கூவாய். 5

353. இன்பம் தருவன் குயிலே ஏழ்உலகும் முழுது ஆளி
அன்பன் அமுதுஅளித்து ஊறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்

நன்பொன் மணிச்சுவடு ஒத்த நற்பரி மேல் வருவானைக்
கொம்பின் மிழற்றும் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். 6

354. உன்னை உகப்பன் குயிலேஉன் துணைத்தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன்மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்கன் வரக் கூவாய். 7

355. வாஇங்கேநீ குயிற்பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவிஅவர் உன்னி நிற்பஒண்தழல் விண்பிளந்து ஓங்கி
மேவிஅன்று அண்டம் கடந்து விரிசுடராய் நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும் பரிப்பாகன் தாழ் சடையோன் வரக் கூவாய். 8

356. கார்உடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழும் குயிலே
சீர்உடைச் செங் கமலத்தில் திகழ்உருஆகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்து எனை ஆண்ட
ஆர்உடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய். 9

357. கொந்து அணவும்பொழில் சோலைக் கூங்குயிலே இது கேள்நீ
அந்தணன் ஆகிவந்து இங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எம்தமர் ஆம்இவன் என்று இங்கு என்னையும் ஆட்கொண்டருளும்
செந்தழல் போல் திருமேனித் தேவர்பிரான் வரக்கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை
திருத்தில்லையில் அருளியது
(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

358. ஏர்ஆர் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக் கோன்
சீர்ஆர் திருநாமம் தேர்ந்து உரையாய் – ஆரூரன்

செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர் பிரான் என்று. 1

359. ஏதம்இலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுஉரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்புஆண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடுஎன்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

360. தாதுஆடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமைஆளும்
மாதுஆடும் பாகத்தன் வாழ்பதிஎன் - கோதாட்டிப்
பத்தர்எல்லாம் பார்மேல் சிவபுரம்போல் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை ஊர். 3

361. செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகின் செல்வீ நம் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுஉரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தம் காண்உடையான் ஆறு. 4

362. கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்து
இருள்அகல வாள்வீசி இன்புஅமரும் முத்தி
அருளும்மலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

363. இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்புஆடாச் சீர்உடையான் ஊர்வதுஎன்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ஏத்திசைப்ப
வான்புரவி ஊரும் மகிழ்ந்து. 6

364. கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதுஇல் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றார்
அழுக்குஅடையா நெஞ்சுஉருக மும்மலங்கள் பாயும்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

365. இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசுஇயம்பாய் – அன்பால்
பிறவிப் பகைகலங்க பேரின்பத்து ஓங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 8

366. ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தார்என் – தீயவினை
நாளும் அணுகாவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளி அறுகாம் உவந்ததார். 9

367. சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியும் கொடிகூறாய் – சாலவும்
ஏதிலார் துண்என்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏறுஆம் கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

368.
போற்றிஎன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்குஅருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடிஉடையாய் எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. 1

369. அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற்று அண்ணல்அம் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஓர்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

370. கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாள்இணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவுஅரியாய் எமக்கு எளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

371. இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

372. பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின்அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டு அறிவாரைச்

சீதம்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்துஎம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

373. பப்பற வீட்டிருந்து உணரும் நின்அடியார்
பந்தனைவந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்
மைப்புஉறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்கு கின்றார் அணங்கின் மணவாளா
செப்புஉறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப்பு அறுத்துஎமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

374. அதுபழச் சுவைஎன அமுதுஎன அறிதற்கு
அரிதுஎன எளிதுஎன அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருஉரு இவன்அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

375. முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டி
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
ஆர்அமுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

376. விண்ணகத் தேவரும், நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே உன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய் வழிஅடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடல் அமுதே கரும்பே விரும்படியார்
எண்ணகத்தாய் உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

377. புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாறுஎன்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறைஉறைவாய் திருமாலாம்
அவன் விருப்புஎய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்துஎமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆர்அமுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

378. உடையாள் உன்தன் நடுஇருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீஇருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்து எம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்நின்றே. 1

379. முன்நின்று ஆண்டாய் எனைமுன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்நின்று ஏவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட்டு ஒழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின்று அருளி வரநின்று
போந்திடு என்னாவிடில் அடியார்
உன்நின்று இவன்ஆர் என்னாரோ
பொன்னம்பலக் கூத்து உகந்தானே. 2

380. உகந்தானே அன்புடை அடிமைக்கு
உருகா உள்ளத்து உணர்வு இலியேன்
சகம்தான் அறிய முறையிட்டால்
தக்கவாறு அன்று என்னாரோ
மகம்தான் செய்து வழிவந்தார்
வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குஉன்
முகம்தான் தாராவிடின் முடிவேன்
பொன்னம் பலத்துஎம் முழுமுதலே. 3

381. முழுமுதலே ஐம்புலனுக்கும்
மூவர்க்கும் என்தனக்கும்
வழிமுதலே நின்பழஅடியார்
திரள்வான் குழுமிக்கு
எழுமுதலே அருள்தந்து இருக்க
இரங்குங் கொல்லோ என்று
அழும் அதுவேஅன்றி மற்றுஎன்
செய்கேன் பொன்னம்பலத்து அரைசே. 4

382. அரைசே பொன்னம்பலத்து ஆடும்
அமுதே என்றுஉன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்குஒத்து இரவுபகல்
ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
காட்சிகொடுத்து உன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப்
பேசாது இருந்தால் ஏசாரோ. 5

383. ஏசாநிற்பர் என்னை உனக்கு
அடியான் என்று, பிறர்எல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும்
பேணா நிற்பேன் நின்அருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்கும்
திருஓலக்கம் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம்பலத்து ஆடும்
எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே. 6

384. இரங்கும் நமக்கு அம்பலக்கூத்தன்
என்றுஎன்று ஏமாந் திருப்பேனை
அருங்கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
ஆள்வார் இலிமாடு ஆவேனோ
நெருங்கும் அடியார்களும்
நீயும் நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்துவர எங்கள்
வாழ்வே வாஎன்று அருளாயே. 7

385. அருளாது ஒழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்துஆண்ட
பொன்னே பொன்னம்பலக் கூத்தா

மருள்ஆர் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து
வருந்துவேனை வா என்றுஉன்
தெருள்ஆர் கூட்டம் காட்டாயேல்
செத்தே போனால் சிரியாரோ. 8

386. சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டு உன்திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வேறு இருந்து உன்திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே. 9

387. நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்றுஉன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்து உருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கு இரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

22. கோயில் திருப்பதிகம்

அனுபோக இலக்கணம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

388. மாறிநின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலன்ஐந்தின் வழிஅடைத்து அமுதே
ஊறிநின்று என்னுள் எழு பரஞ்சோதி
உள்ளவா காண வந்தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஈறுஇலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே. 1

389. அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை
ஆனந்தமாய்க் கசிந்து உருக
என்பரம் அல்லா இன்அருள் தந்தாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவுஇலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீர்உடைச் சிவபுரத்து அரசே. 2

390. அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனேன் உடைய
அப்பனே ஆவியோடு ஆக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின்று உருக்கிப்
பொய்இருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடலே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
உரைஉணர்வு இறந்துநின்று உணர்வதுஓர் உணர்வே
யான்உன்னை உரைக்குமாறு உணர்த்தே ! 3

391. உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோடு ஒழிந்தார்
உணர்வுக்கும் தெரிவரும் பொருளே
இணங்குஇலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப் பிறப்புஅறுக்கும் எம்மருந்தே

திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற்கு இனிஎன்ன குறையே. 4

392. குறைவுஇலா நிறைவே கோதுஇலா அமுதே
ஈறுஇலாக் கொழுஞ் சுடர்க்குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்துஎன்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
இறைவனே நீஎன் உடல்இடம் கொண்டாய்
இனிஉன்னை என் இரக்கேனே. 5

393. இரந்துஇரந்து உருக என் மனத்துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரம்தனில் பொலியும் கமலச் சேவடியாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
நிரந்த ஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்தது ஓர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண்டு இன்றே. 6

394. இன்றுஎனக்கு அருளி இருள்கடிந்து உள்ளத்து
எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீஅலால் பிறிது மற்றுஇன்மை
சென்றுசென்று அணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்து ஒன்றாம்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஒன்றும்நீ அல்லை அன்றி ஒன்றுஇல்லை
யார் உன்னை அறியகிற்பாரே. 7

395. பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததுஓர் படர்ஒளிப் பரப்பே
நீர்உறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்அருள் வெள்ளச்
சீர்உறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆர்உறவு எனக்குஇங்கு யார்அயல் உள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்கும் என்சோதி. 8

396. சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கு அரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதுஇலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
யாதுநீ போவது ஓர்வகை எனக்குஅருளாய்
வந்துநின் இணைஅடி தந்தே. 9

397. தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என்தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தம் ஒன்றுஇல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றது ஒன்றுஎன்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடல் இடம்கொண்டாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

23. செத்திலாப்பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக்க ஒண்ணாமை
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

398. பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்து அமுதுஊறும்
புதுமலர்க் கழல் இணைஅடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கு அறிஒண்ணாச்
செய்ய மேனியனே செய்வகை அறியேன்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 1

399. புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலர்அடி காணா
மன்ன என்னைஓர் வார்த்தையுள் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகிலேன் பரியா உடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 2

400. புலைய னேனையும் பொருள்என நினைந்துஉன்
அருள் புரிந்தனை புரிதலும் களித்துத்
தலையினால் நடந்தேன் விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க்கு எல்லாம்
நிலையனே அலைநீர் விடம் உண்ட
நித்தனே அடையார் புரம் எரித்த
சிலையனே எனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 3

401. அன்பராகி மற்று அருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலும்மற்று அழல்உறு மெழுகாம்
என்பராய் நினைவார் எனைப் பலர்
நிற்க இங்குஎனை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்
வன்பராய் முருடு ஒக்கும் என்சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்பராய்த் துறை யாய் சிவலோகா
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 4

402. ஆட்டுத் தேவர்தம் விதிஒழித்து அன்பால்
ஐயனே என்றுஉன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடுஅரும் பொருளே
நாதனே உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழல்இணை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 5

403. அறுக்கிலேன் உடல் துணிபட தீப்புக்கு
ஆர்கிலேன் திருவருள் வகை அறியேன்
பொறுக்கிலேன் உடல் போக்கிடம் காணேன்
போற்றி போற்றி என்போர் விடைப்பாகா
இறக்கிலேன் உனைப் பிரிந்து இனிதிருக்க
என்செய்கேன் இதுசெய்க என்று அருளாய்
சிறைக்கணே புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 6

404. மாயனே மறிகடல் விடம் உண்ட
வானவா மணி கண்டத்து எம்அமுதே
நாயினேன் உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சிவாய என்று உன்அடி பணியாப்

பேயேன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறை குலாம் சடைப் பிஞ்ஞகனேயோ
சேயன் ஆகிநின்று அலறுவது அழகோ
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 7

405. போதுசேர் அயன் பொருகடல் கிடந்தோன்
புரந்தர ஆதிகள் நிற்க மற்றுஎன்னைக்
கோதுமாட்டி நின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள்க என்றுநின் தொண்டரில்கூட்டாய்
யாதுசெய்வது என்று இருந்தனன் மருந்தே
அடியனேன் இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீதவார் புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 8

406. ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றுஎனை நயந்துஇனிது ஆண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்ட பூங்கழலாய்
கங்கையாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலம் இட்டு அலறும் அம்மலர்க்கே
மரக் கணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 9

407. அளித்து வந்துஎனக்கு ஆவ என்றருளி
அச்சம் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
வானவா மலை மாதுஒரு பாகா
களிப்புஎலாம் மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. அடைக்கலப்பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(கலவைப் பாட்டு)

திருச்சிற்றம்பலம்

408. செழுக்கமலத் திரள் அனநின் சேவடி சேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்து அடியர்உடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கண்உடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானம்இலா
அழுக்குமனத்து அடியேன் உடையாய் உன் அடைக்கலமே. 1

409. வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப்பூண்பவனே பொங்குகங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவருளால் என்பிறவியை வேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 2

410. பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேர்அறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெருமான் என்மனத்தி னுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன் நெடுமால் அறியாமல் நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 3

411. பொழிகின்ற துன்பப்புயல் வெள்ளத்தில் நின்கழற் புணைகொண்டு
இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல் வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரை பொரக் காமச் சுறவுஎறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 4

412. சுருள் புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுஉன் திறம்மறந்திங்கு
இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்து எய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண்ணோர் பெருமான்
அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 5

413. மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத்து இடஉடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழி எப்போதுவந்து எந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப்பா உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 6

414. மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில்
அகப்பட்டுப்
புன்கணனாய் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்துஅருளி
என்கணிலே அமுதுஊறித் தித்தித்துஎன் பிழைக்குஇரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 7

415. மாவடு வகிர் அன்ன கண்ணிபங்கா நின்மலர் அடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே இடுவாய் நின் குறிப்பறியேன்
பாஇடை ஆடுகுழல் போல்கரந்து பரந்ததுஉள்ளம்
ஆ கெடுவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 8

416. பிறிவுஅறியா அன்பர் நின்அருட் பெய்கழல்
தாள்இணைக்கீழ்
மறிவுஅறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார் உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறிஅறியேன் நின்னையே அறியேன் நின்னையே அறியும்
அறிவுஅறியேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 9

417. வழங்குகின்றாய்க்கு உன்அருளார் அமுதத்தை
வாரிக் கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்
என்விதி இன்மையால்
தழங்குஅரும் தேன்அன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்து
உய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆசைப்பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

418. கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக்
கழற்சேவடி என்னும்
பொருளைத் தந்துஇங்கு என்னை ஆண்ட
பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட்டு இங்கேவா என்று
அங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 1

419. மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக
மூளை என்புதோல் போர்த்த
குப்பாயம் புக்கு இருக்ககில்லேன்
கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம்
என் ஆர் அமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 2

420. சீவார்ந்து ஈமொய்த்து அழுக்கொடு திரியுஞ்
சிறுகுடில் இது சிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்து
ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
தேவா தேவர்க்கு அரியானே சிவனே
சிறிதுஎன் முகம்நோக்கி
ஆஆ என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 3

421. மிடைந்து எலும்பு ஊத்தைமிக்கு அழுக்குஊறல்
வீறிலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்து எனைநலியத் துயர் உறுகின்றேன்
சோத்தம் எம்பெருமானே
உடைந்துநைந்து உருகி உன்ஒளி நோக்கி
உன்திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 4

422. அளிபுண் அகத்துப் புறந்தோல்மூடி
அடியேன் உடை யாக்கை
புளியம்பழம் ஒத்திருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடி ஆடி
எளிவந்து என்னை ஆண்டு கொண்ட
என்ஆர் அமுதேயோ
அளியன் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 5

423. எய்த்தேன் நாயேன் இனிஇங்கு
இருக்க கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா
மலர்ச் சேவடியானே
முத்தா உன்தன் முகஒளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 6

424. பாரோர் விண்ணோர் பரவி ஏத்தும்
பரனே பரஞ்சோதி
வாராய் வாரா உலகம் தந்து
வந்து ஆட்கொள்வானே

பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்து
எம்பெருமான் எனஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 7

425. கையால் தொழுதுஉன் கழல்சேவடிகள்
கழுமத் தழுவிக் கொண்டு
எய்யாது என்தன் தலைமேல் வைத்து
எம்பெருமான் பெருமான் என்று
ஐயா என்தன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகுஒப்ப
ஐயாற்று அரசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 8

426. செடிஆர் ஆக்கைத் திறம்அற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடிஆர் சோதி கண்டு கொண்டென்
கண்இணை களிகூரப்
படிதான் இல்லாப் பரம்பரனே உன்
பழ அடியார் கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 9

427. வெஞ்சேல் அனைய கண்ணார் தம்
வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நான்ஓர் துணை காணேன்
பஞ்சேர் அடியாள் பாகத்து ஒருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

26. அதிசயப்பத்து

முத்தி இலக்கணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

428. வைப்பு மாடுஎன்றும் மாணிக்கத்து ஒளிஎன்றும்
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவரலியர் தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பு இலாதன உவமனில் இறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 1

429. நீதி ஆவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பவரொடும் கூடேன்
ஏதமே பிறந்து இறந்து உழல்வேன்தனை
என்அடியான் என்று
பாதி மாதொடும் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தரமாய் நின்ற
ஆதிஆண்டு தன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 2

430. முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
முக்கண் அதுஉடைஎந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற்கு அரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதுஓர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி அதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 3

431. பித்தன் என்றுஎனை உலகவர் பகர்வதோர்
காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும்
உபாயம்அது அறியாமே
செத்துப்போய் அரு நரகிடை வீழ்வதற்கு
ஒருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 4

432. பரவுவார் அவர்பாடு சென்று அணைகிலேன்
பன்மலர் பறித்துஏத்தேன்
குரவுவார் குழலார் திறத்தே நின்று
குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்று எரிஆடிய எம்இறை
எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 5

433. எண்ணிலேன் திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் என்
ஏழைமை அதனாலே
நண்ணிலேன் கலை ஞானிகள் தம்மொடு
நல்வினை நயவாதே
மண்ணிலே பிறந்து இறந்து மண்ணாவதற்கு
ஒருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 6

434. பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந்து உளுத்து
அசும்பு ஒழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்எனக் கருதிநின்று இடர்க்கடல்
சுழித்தலைப் படுவேனை

முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 7

435. நீக்கி முன்எனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையில் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகம்இன்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்அறத் துகள்அறுத்து
எழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 8

436. உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்றல் ஆவதோர் நிலைஇலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயன்அது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டு, தன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே. 9

437. இருள் திணிந்து எழுந்திட்டதோர் வல்வினைச்
சிறுகுடில் இதுஇத்தைப்
பொருள் எனக்களித்து அரு நரகத்திடை
விழப்புகு கின்றேனை
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடிதரச்
சினப்பதத்தொடு செந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயம் கண்டாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. புணர்ச்சிப்பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

438. சுடர் பொற்குன்றைத் தோளா
முத்தை வாளா தொழும்புஉகந்து
கடைபட்டேனை ஆண்டு கொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட்டு இன்னும் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்ஆரமுதைப்
புடைபட்டு இருப்பது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 1

439. ஆற்றகில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்து ஐம்புலன்ஆய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன் எம்பெருமான் என்று ஏத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலம்இட்டுப்
போற்றி நிற்பது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 2

440. நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என் ஆரமுதை
அள்ளூறு உள்ளத்து அடியார்முன்
வேண்டும் தனையும் வாய்விட்டு அலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்பது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 3

441. அல்லிக் கமலத்து அயனும் மாலும்
அல்லாதவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறை இன்அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 4

442. திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்தும் காணமாட்டா
அம்மான் இம்மாநிலம் முழுதும்
நிகழப் பணிகொண்டு என்னை ஆட்கொண்டு
ஆஆ என்ற நீர்மை எல்லாம்
புகழப் பெறுவது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 5

443. பரிந்து வந்து பரமஆனந்தம்
பண்டே அடியேற்கு அருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமாநிலத்தில்
அருமால் உற்றேன் என்றுஎன்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமம் சிலிர்ப்ப உகந்து அன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்பது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 6

444. நினையப் பிறருக்கு அரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனை ஒப்பாரை இல்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்

கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையும் கூப்பிக் கடிமலரால்
புனையப் பெறுவது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 7

445. நெக்குநெக்கு உள் உருகிஉருகி
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தால் கூத்து நவிற்றிச்
செக்கர் போலும் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்பது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 8

446. தாதாய் மூஏழ் உலகுக்கும்
தாயே நாயேன்தனை ஆண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கு ஓர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதாம் மணியே என்றுஎன்று ஏத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதுஆய்ந்து அணைவது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 9

447. காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதும்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கு எல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனை ஆண்ட
பார்ப்பானே எம் பரமா என்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போது அணைவது என்றுகொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. வாழாப் பத்து

முத்தி உபாயம்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

448. பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 1

449. வம்பனேன் தன்னை ஆண்ட மாமணியே
மற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்கு
உணர்வு இறந்து உலகம் ஊடுருவும்
செம்பெருமானே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னை ஆள்வானே
என்னைநீ கூவிக் கொண்டருளே. 2

450. பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஊடுவது உன்னோடு உவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவது உனக்கு எனக்கு உறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 3

451. வல்லை வாள் அரக்கர் புரம் எரித்தானே
மற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எல்லைமூ உலகும் உருவி அன்று இருவர்
காணும்நாள் ஆதிஈறு இன்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 4

452. பண்ணின் நேர்மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்று இவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 5

453. பஞ்சின் மெல்அடியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 6

454. பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
திருஉயர் கோலச் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே

கருணையே நோக்கிக் கசிந்து உளம்உருகிக்
கலந்து நான் வாழுமாறு அறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 7

455. பந்தணை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
அந்தம்இல் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமுதே அடியேனை
வந்துஉய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 8

456. பாவநாசா உன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேவர்தம் தேவே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
மூஉலகு உருவ இருவர் கீழ்மேலாய்
முழங்கு அழலாய் நிமிர்ந்தானே
மா உரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 9

457. பழுதுஇல் தொல்புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரை துதிப்பனோ எனக்குஓர்
துணைஎன நினைவனோ சொல்லாய்
மழ விடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

29. அருட்பத்து

மகாமாயா சுத்தி

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

458. சோதியே சுடரே சூழ்ஒளி விளக்கே
சுரிகுழல் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்து அயனும் மால்அறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 1

459. நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்உளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலம்இட்டு அலறி
உலகுஎலாம் தேடியும் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 2

460. எங்கள் நாயகனே என்உயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநற் காமன்
தனதுஉடல் தழல்எழ விழித்த
செங்கண் நாயகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 3

462. கமல நான்முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற்கு அரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 4

463. துடிகொள் நேர்இடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள் வான்தழலில் புள்ளிபோல் இரண்டு
பொங்கு ஒளிதங்கு மார்பினனே
செடிகொள் வான்பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 5

464. துப்பனே தூயாய் தூய வெண்ணீறு
துதைந்துஎழு துளங்குஒளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தில்
உறுசுவை அளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 6

465. மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள் மூன்றெரித்த
கையனே காலால் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழல் பிழம்பு அன்ன மேனிச்

செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 7

465. முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டுஅறா மலர்பறித்து இறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்து அருள்செய்யும்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 8

466. மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவாள் அரவம்
கங்கைநீர் தங்கு செஞ்சடையாய்
தெருளும் நான்மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே. 9

467. திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
இருந்தவாறு எண்ணி ஏசறா நினைந்திட்டு
என்னுடை எம்பிரான் என்றுஎன்று
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்று அருளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

30. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்

குரு தரிசனம்

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

468. பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கு இலாததோர் இன்பமே வரும்
துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
உணக்கு இலாததோர் வித்து மேல்
விளையாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 1

469. பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவ லோகனே சிறு
நாயினும் கடையாய வெம்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 2

470. மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக் கேடனேன் இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்
இலங்கு கின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன் கலங் காமலே வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 3

471. பூண் ஒணாததுஓர் அன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
நாண் ஒணாததுஓர் நாணம் எய்தி
நடுக்கடலுள் அழுந்தி நான்
பேண் ஒணாத பெருந்துறைப் பெருந்
தோணி பற்றி உகைத்தலும்
காண் ஒணாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 4

472. கோல மேனி வராகமே குணம்
ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே
சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞாலமே கரிஆக நான் உனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
காலமே உனைஓத நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 5

473. பேதம் இல்லதுஓர் கற்பு அளித்த
பெருந்துறைப் பெரு வெள்ளமே
ஏதமே பலபேச நீ எனை
ஏதிலார் முனம் என்செய்தாய்
சாதல்சாதல், பொல்லாமை அற்ற
தனிச் சரண் சரண் ஆம் எனக்
காதலால் உனைஓத நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 6

474. இயக்கி மார் அறுபத்து நால்வரை
எண்குணம் செய்த ஈசனே
மயக்கம் ஆயதுஓர் மும்மலப் பழ
வல் வினைக்குள் அழுந்தவும்

துயக்கு அறுத்து எனை ஆண்டுகொண்டு நின்
தூய் மலர்க் கழல் தந்து எனைக்
கயக்க வைத்து அடியார் முனே வந்து,
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

31. கண்ட பத்து

நிருத்த தரிசனம்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

475. இந்திரிய வயம்மயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவம்ஆக்கிஎனைஆண்ட
அந்தம்இலாஆனந்தம் அணிகொள்தில்லைகண்டேனே. 1

476. வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வுஎய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டு என்பிறப்பறுத்த இணைஇலியை
அனைத்துலகும் தொழும்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 2

477. உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்துஎன் உளம்மன்னிக்
கருத்துஇருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே. 3

478. கல்லாத புல்அறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளனாய் வந்து வனப்புஎய்தி இருக்கும்வண்ணம்
பல்லோரும் காண என்தன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 4

479. சாதிகுலம் பிறப்புஎன்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதம்இலி நாயேனை அல்லல் அறுத்து ஆட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறர்உருவம் யான்எனதுஎன்று உரைமாய்த்துக்
கோதுஇல் அமுதானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

480. பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பு என்றிவை இரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென்று உலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

481. பத்திமையும் பரிசும்இலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தன்இவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தம்எனும் திண்கயிற்றால் திருப்பாதம் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

482. அளவுஇலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டுஇங்கு அறிவுஇன்றி
விளைவுஒன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவுஇலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவுஇலா வானவரும் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. 8

483. பாங்கினொடு பரிசுஒன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கிஉளத்து ஒளிர்வளர உலப்புஇலா அன்புஅருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

484. பூதங்கள் ஐந்துஆகிப் புலன்ஆகிப் பொருள்ஆகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையினைக்
கேதங்கள் கெடுத்துஆண்ட கிளர் ஒளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

32. பிரார்த்தனைப் பத்து

சதா முத்தி உயிர்க்கு உறுதியளித்தல்
திருப்பெருந்துறையில்அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

485. கலந்து நின் அடியாரோடு
அன்று வாளா களித்திருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள்
புகுந்து நின்றது இடர்பின்நாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே
உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
ஆர்வம் கூர அடியேற்கே. 1

486. அடியார் சிலர் உன்அருள் பெற்றார்
ஆர்வங்கூர யான் அவமே
முடைஆர் பிணத்தின் முடிவுஇன்றி
முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியேனுடைய கடு வினையைக்
களைந்துஉன் கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே
ஓவாது உருக அருளாயே. 2

487. அருளார் அமுதப் பெருங்கடல்வாய்
அடியார் எல்லாம் புக்குஅழுந்த
இருளார் ஆக்கைஇது பொறுத்தே
எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே
மருள்ஆர் மனத்துஓர் உன்மத்தன்
வருமால் என்றிங்கு எனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்அன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. 3

488. வேண்டும் வேண்டும் மெய்அடியார்
உள்ளே விரும்பி எனைஅருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த
அமுதே அருமாமணி முத்தே
தூண்டா விளக்கின் சுடர்அனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாம்கொல்
வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது
மிக்க அன்பே மேவுதலே. 4

489. மேவும் உன்தன் அடியாருள்
விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேரும் கயல் கண்ணாள்
பங்கா உன்தன் கருணையினால்
பாவியேற்கும் உண்டாமோ
பரமஆனந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து
ஆவியாக்கை யான்எனது என்று
யாதும் இன்றி அறுதலே. 5

490. அறவே பெற்றார் நின்அன்பர்
அந்தம் இன்றி அகம்நெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன்
புலம்பு கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு
பேரா ஒழியாப் பிரிவுஇல்லா
மறவா நினையா அளவுஇலா
மாளா இன்ப மாகடலே. 6

491. கடலே அனைய ஆனந்தம்
கண்டார் எல்லாம் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றுஇங்கு
இருத்தல் அழகோ அடிநாயேன்

உடையாய் நீயே அருளுதி என்று
உணர்த்தாது ஒழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடர்ஆர் அருளால் இருள்நீங்கச்
சோதீ இனித்தான் துணியாயே. 7

492. துணியா உருகா அருள்பெருகத்
தோன்றும் தொண்டர் இடைப்புகுந்து
திணிஆர் மூங்கில் சிந்தையேன்
சிவனே நின்று தேய்கின்றேன்
அணிஆர் அடியர் உனக்குஉள்ள
அன்பும் தாராய் அருள்அளியத்
தணியாது ஒல்லை வந்தருளி
தளிர்ப் பொற்பாதம் தாராயே. 8

493. தாரா அருள்ஒன்று இன்றியே
தந்தாய் என்று உன்தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும்
அயலார் போல அயர்வேனோ
சீர்ஆர் அருளால் சிந்தனையைத்
திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேர்ஆனந்தம் பேராமை
வைக்க வேண்டும் பெருமானே. 9

494. மான் ஓர் பங்கா வந்திப்பார்
மதுரக் கனியே மனம்நெகா
நான்ஓர் தோளாச் சுரைஒத்தால்
நம்பி இத்தான் வாழ்ந்தாயே
ஊனே புகுந்த உனை உணர்ந்தே
உருகிப்பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளும் காலந்தான்
கொடியேற்கு என்றோ கூடுவதே. 10

495. கூடிக் கூடி உன் அடியார்
குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழிஅற்றேன்
வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடிஊடி உடையாயொடு கலந்து
உள்உருகிப் பெருகி நெக்கு
ஆடிஆடி ஆனந்தம்
அதுவே ஆக அருள்கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

33. குழைத்த பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

496. குழைத்தால் பண்டைக் கொடுவினைநோய்
காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தால் உறுதி உண்டோ தான்
உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய்
பிழைத்தால் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய் முறையோஎன்று
அழைத்தால் அருளாது ஒழிவதே
அம்மானே உன் அடியேற்கே. 1

497. அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன்
அகல ஆண்டாய் என்றிருந்தேன்
கொடிஏர் இடையாள் கூறாஎம்
கோவே ஆஆ என்றருளி

செடிசேர் உடலைச் சிதையாதது
எத்துக்கு எங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப்பணி கொள்ளாது
ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. 2

498. ஒன்றும் போதா நாயேனை
உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
ஏழை பங்கா எம்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள்
குணம்ஆம் என்றே நீகொண்டால்
என்தான் கெட்டது இரங்கிடாய்
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே. 3

499. மான்நேர் நோக்கி மணவாளா
மன்னே நின்சீர் மறப்பித்துஇவ்
ஊனேபுக என்தனை நூக்கி
உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை
அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள்
என்றுஎன்று உன்னைக் கூறுவதே. 4

500. கூறும் நாவே முதலாகக்
கூறும் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ
தீமை, நன்மை முழுதும்நீ
வேறோர் பரிசுஇங்கு ஒன்றில்லை
மெய்ம்மை உன்னை விரித்துஉரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா
திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ. 5

501. வேண்டத் தக்கது அறிவோய்நீ
வேண்ட முழுதும் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டிநீ யாதுஅருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசுஒன்று உண்டுஎன்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே. 6

502. அன்றே என்தன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னை
ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூறு எனக்குஉண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே. 7

503. நாயிற் கடைஆம் நாயேனை
நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டு இருக்கும் அதுஅன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான்
என்னதோ இங்கு அதிகாரம்
காயத்து இடுவாய் உன்னுடைய
கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே. 8

504. கண்ணார் நுதலோய் கழல்இணைகள்
கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணாது இரவும் பகலும்நான்
அவையே எண்ணும் அதுஅல்லால்

மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும்
வந்துஉன் கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ
அடிமைசால அழகு உடைத்தே. 9

505. அழகே புரிந்திட்டு அடிநாயேன்
அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி
காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரியபதம் எனக்கு
புராணநீ தந்து அருளாதே
குழகா கோல மறையோனே
கோனே என்னைக் குழைத்தாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

34. உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(கலி விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

506. பைந்நாப்பட அரவுஏர் அல்குல் உமை பாகம்அதாய் என்
மெய்ந்நாள் தொறும்பிரியா வினைக்கேடா விடைப்பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாள்களித்து எந்நாள் இறுமாக்கேன் இனியானே. 1

507. நான்ஆர் அடிஅணைவான் ஒருநாய்க்குத் தவிசு இட்டுஇங்கு
ஊன்ஆர் உடல்புகுந்தான் உயிர்கலந்தான் உளம்பிரியான்
தேனார் சடைமுடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளம் ஈந்தனன் எனக்கே. 2

508. எனைநான் என்பதுஅறியேன் பகல்இரவு ஆவதும்அறியேன்
மனவாசகம் கடந்தான் எனை மத்தோன்மத்தன் ஆக்கிச்
சினமால் விடைஉடையான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன் எனைச்செய்த படிறு அறியேன் பரஞ்சுடரே. 3

509. வினைக்கேடரும் உளரோ பிறர் சொல்லீர் வியன் உலகில்
எனைத்தான் புகுந்துஆண்டான் எனதுஎன்பின் புரைஉருக்கிப்
பினைத்தான் புகுந்து எல்லே பெருந்துறையில் உறைபெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான் மறுமாற்றத்து இடையானே. 4

510. பற்றுஆங்கு அவைஅற்றீர் பற்றும் பற்றுஆங்கு அதுபற்றி
நற்றுஆம் கதிஅடைவோம் எனின் கெடுவீர் ஓடிவம்மின்
தெற்றுஆர் சடைமுடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றுஆங்கு அவன்கழல் பேணினரொடும் கூடுமின்கலந்தே. 5

511. கடலின் திரை அதுபோல் வருகலக்கம் மலம்அறுத்து என்
உடலும் எனது உயிரும் புகுந்து ஒழியா வண்ணம் நிறைந்தான்
சுடரும் சுடர்மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படரும் சடைமகுடத்து எங்கள் பரன்தான் செய்த படிறே. 6

512. வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிறப்புஇறப்புசிவம் வேண்டார்தமைநாளும்
தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
பூண்டேன்புறம்போகேன் இனிப் புறம்போகல் ஒட்டேனே. 7

513. கோல்தேன் எனக்கு என்கோ குறை கடல்வாய் அமுது என்கோ
ஆற்றேன் எங்கள் அரனே அருமருந்தே எனது அரசே
சேற்றார் வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனி நின்மலனே உனையானே. 8

514. எச்சம் அறிவேன் நான் எனக்கு இருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனே அரு மருந்தே எனது அமுதே
செச்சை மலர்புரை மேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யான்ஆகி நின்றானே. 9

515. வான் பாவிய உலகத்தவர் தவமே செய அவமே
ஊன் பாவிய உடலைச் சுமந்து அடவி மரம் ஆனேன்
தேன்பாய் மலர்க்கொன்றை மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான் பாவியன் ஆனால் உனை நல்காய் எனல்ஆமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

35. அச்சப்பத்து

ஆனந்தம் உறுதல்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

516. புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வம் தன்னை
உண்டுஎன நினைந்து எம்பெம்மாற்கு
அற்றிலாதவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 1

517. வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்
வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா
எம்பிரான் தம்பிரான் ஆம்
திருவுரு அன்றி மற்றுஓர்
தேவர் எத்தேவர் என்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 2

518. வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்
வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்

என்புஎலாம் உருக நோக்கி
அம்பலத்து ஆடுகின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி
இனிது அருள் பருகமாட்டா
அன்பு இலாதவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 3

519. கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன்
அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீறு ஆடும் மேனி
வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளிஉலாம் கண்ணர் ஆகித்
தொழுதுஅழுது உள்ளம் நெக்குஇங்கு
அளி இலாதவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 4

520. பிணிஎலாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினோடு இறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியினான் தன்
தொழும்பரோடு அழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்தும் காணாச்
சேவடி பரவி வெண்ணீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 5

521. வாள்உலாம் எரியும் அஞ்சேன்
வரை புரண்டிடினும் அஞ்சேன்
தோள்உலாம் நீற்றன் ஏற்றன்
சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
தாள தாமரைகள் ஏத்தித்
தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆள்அலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 6

522. தகைவு இலாப் பழியும் அஞ்சேன்
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந்து எரிகை வீசிப்
பொலிந்த அம்பலத்துள் ஆடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை
முன்னவன் பாதம் ஏத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 7

523. தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறி கமழ் சடையன் அப்பன்
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச்
சிறந்தினிது இருக்க மாட்டா
அறிவுஇலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 8

524. மஞ்சுஉலாம் உருமும் அஞ்சேன்
மன்னரோடு உறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுதம் ஆக்கும்
நம்பிரான் எம் பிரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டாது
அஞ்சுவார் அவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே. 9

525. கோள் இலா வாளி அஞ்சேன்
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீள்நிலா அணியி னானை
நினைந்து நைந்து உருகிநெக்கு

வாள்நிலாம் கண்கள் சோர
வாழ்த்தி நின்று ஏத்தமாட்டா
ஆண்அலா தவரைக் கண்டால்
அம்மா நாம் அஞ்சுமாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(கட்டளைக் கலித்துறை)
திருச்சிற்றம்பலம்

526. பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப்
பாண்டியற்கு ஆரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்றும் இலாதவரைக்
கழல்போது இறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுஉருக்கிப்
பரிமேற் கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை அன்றி உருவுஅறியாது
என்தன் உள்ளம்அதே. 1

527. சதுரை மறந்து அறிமால் கொள்வர்
சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
கழுக்கடை கைப் பிடித்துக்
குதிரையின்மேல் வந்து கூடிடு
மேல் குடிகேடு கண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்பு
ஓட மறித்திடுமே. 2

528. நீர்இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சம் கொண்டீர்
பார்இன்ப வெள்ளம் கொளப்
பரிமேற் கொண்ட பாண்டியனார்
ஓர்இன்ப வெள்ளத்து உருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துள்
பெய்கழலே சென்று பேணுமினே. 3

529. செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
செல்லன்மின் தென்னன் நல்நாட்டு
இறைவன் கிளர்கின்ற காலம்
இக்காலம் எக் காலத்துள்ளும்
அறிவுஒண் கதிர்வாள் உறைகழித்து
ஆனந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார்
புரள இருநிலத்தே. 4

530. காலம் உண்டாகவே காதல் செய்து
உய்ம்மின் கருதுஅரிய
ஞாலம் உண்டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்அரிய
ஆலம் உண்டான் எங்கள் பாண்டிப்
பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான்
வந்து முந்துமினே. 5

531. ஈண்டிய மாயா இருள்கெட
எப்பொருளும் விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவனும்
சொல்ல வல்லன் அல்லன்

வேண்டிய போதே விலக்குஇலை
    வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டியனார் அருள் செய்கின்ற
    முத்திப் பரிசுஇதுவே. 6

532. மாயவனப் பரிமேல் கொண்டு
    மற்றுஅவர்க் கைக்கொளளலும்
போய்அறும் இப்பிறப்பு என்னும்
    பகைகள் புகுந்தவருக்கு
ஆய அரும்பெருஞ் சீருடைத்
    தன்அருளே அருளும்
சேயநெடும் கொடைத் தென்னவன்
    சேவடி சேர்மின்களே. 7

533. அழிவுஇன்றி நின்றதுஓர் ஆனந்த
    வெள்ளத்திடை அழுத்திக்
கழிவுஇல் கருணையைக் காட்டிக்
    கடிய வினைஅகற்றிப்
பழமலம் பற்றுஅறுத்து ஆண்டவன்
    பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுஉலகும் தருவான் கொடையே
    சென்று முந்துமினே. 8

534. விரவிய தீவினை மேலைப்
    பிறப்பு முந்நீர் கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புஉருக்கும்
    பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்தி
    கொளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரஇயல் மேல்கொண்டு தம்மையும்
    தாம்அறியார் மறந்தே. 9

535. கூற்றை வென்று ஆங்குஐவர் கோக்களையும்
வென்று இருந்து அழகால்
வீற்றிருந்தான் பெருந்தேவியும்,
தானும்ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்று வந்து ஆர்உயிர் உண்ட
திறல் ஒற்றைச் சேவகனே
தேற்றம் இலாதவர் சேவடி
சிக்கெனச் சேர்மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. பிடித்த பத்து

முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்
திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

536. உம்பர்கட்கு அரசே ஒழிவுஅற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்புஎனப் பழுத்துஎன் குடிமுழுது ஆண்டு
வாழ்வுஅற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருள் துணிவே சீர்உடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட்டு உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 1

537. விடை விடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே
வினைய னேனுடைய மெய்ப் பொருளே
முடை விடாது அடியேன் மூத்துஅற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையில் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்துஎனை ஆண்ட
கடவுளே கருணை மாகடலே

இடைவிடாது, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 2

538. அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆர்அமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 3

539. அருள்உடைச் சுடரே அளிந்ததுஓர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க்கு அரசே
பொருள்உடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருள்இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருள்இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 4

540. ஒப்புஉனக்கு இல்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறு இலியேற்கு
விழுமியது அளித்ததுஓர் அன்பே
செப்புதற்கு அரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பு இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 5

541. அறவையேன் மனமே கோயிலாக்கொண்டு ஆண்டு
அளவுஇலா ஆனந்தம் அருளிப்

பிறவிவேர் அறுத்து என்குடி முழுதுஆண்ட
பிஞ்ஞகா பெரிய எம்பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 6

542. பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமாறு அடியனேற்கு அருளிப்
பூசனை உகந்துஎன் சிந்தையுள் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 7

543. அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறுஇல்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 8

544. பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ஒளி பெருக்கி
உலப்பு இலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே

யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 9

545. புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்நெடுங் கோயிலாப் புகுந்துஎன்
என்புஎலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
தொடக்குஎலாம் அறுத்த நற்சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

38. திரு ஏசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

546. இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து என்என்பு உருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினை உன்கழல் இணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகள் எல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவாறு அன்றேஉன் பேரருளே. 1

547. பண்ஆர்ந்த மொழிமங்கை பங்கா நின் ஆளானார்க்கு
உண்ஆர்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பு அறுத்திட்டு ஆள்வாய் நீவா என்னக்
கண்ணார உய்ந்தவாறு அன்றேஉன் கழல் கண்டே. 2

548. ஆதம்இலி யான் பிறப்புஇறப்பு என்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்கு ஆஆஎன்று
ஓதம்மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்கு உன்
பாதமலர் காட்டியவாறு அன்றே எம் பரம்பரனே. 3

549. பச்சைத்தால் அரவுஆட்டீ படர் சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்து ஆறு உய்ந்தவாறு அன்றேஉன் திறம் நினைந்தே. 4

550. கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துஉருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்குஇயலால் வார்கழல்வந்து
உற்று இறுமாந்து இருந்தேன் எம்பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கு இடுமாறு அன்றேநின் பொன் அருளே. 5

551. பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்அருளால்
உய்ஞ்சேன் எம்பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேல் என்று ஆண்டவாறு அன்றே அம்பலத்துஅமுதே. 6

552. என்பாலைப் பிறப்புஅறுத்து இங்கு இமையவர்க்கும் அறியஒண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந்துறை உறையும் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்டது
என்பாலே நோக்கியவாறு அன்றே எம்பெருமானே. 7

553. மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவுஇல்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்துஇங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவாறு அன்றே எம்பெருமானே. 8

554. மருவு இனிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில் வளர்ந்து உள்உருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமான் என்றுஏத்திப்
பருகிய நின் பரங்கருணைத் தடங்கடலில் படிவாமாறு
அருள்எனக்கு இங்கு இடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே. 9

555. நானேயோ தவம்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய் இன்அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந்து எனதுஉள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள்செய்தான்
ஊன்ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்து அன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

39. திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு
திருவாரூரில் அருளியது
(கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

556. பூங்கமலத்து அயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்குஅலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண்ணீறு ஆடீ
ஓங்குஎயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவைஅல்லாது எவையாதும் புகழேனே. 1

557. சடையானே தழல்ஆடீ தயங்கு மூஇலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனைஅல்லாது உறுதுணை மற்று அறியேனே. 2

558. உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனிஅமையும்
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா உன்குரை கழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துஉருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

40. குலாப்பத்து

அநுபவம் இடையீடுபடாமை
திருத்தில்லையில் அருளியது
(கொச்சகக் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

559. ஓடும் கவந்தியுமே உறவு என்றிட்டு உள்கசிந்து
தேடும் பொருளும் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிரும் குமண்டையிடக் குனித்துஅடியேன்
ஆடும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

560. துடிஏர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடிஏறு தீமைகள் எத்தனையும் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 2

561. என்புஉள் உருக்கி இருவினையை ஈடுஅழித்துத்
துன்பம் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்பு உள்ளவற்றை முழுதுஅழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 3

562. குறியும் நெறியும் குணமும்இலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறவுஅரிய பெற்றியனைச்
செறியும் கருத்தில் உருத்தமுதாம் சிவபதத்தை
அறியும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 4

563. பேரும் குணமும் பிணிப்புஉறும் இப்பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசுதுரிசு அறுத்துத் தொண்டர்எல்லாம்
சேரும் வகையால் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆரும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 5

564. கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காய்ஆகி
வம்புபழுத்து உடலம்மாண்டு இங்ஙன் போகாமே
நம்பும்என் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நான்அணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 6

565. மதிக்குந் திறல்உடைய வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்கும் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றும்இலோம்எனக் களித்திங்கு
அதிர்க்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 7

566. இடக்கும் கருமுருட்டு ஏனப்பின் கானகத்தே
நடக்கும் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையால்
கடக்கும் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லரட்டை
அடக்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 8

567. பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயன்இலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தால் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாள்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கு என்புன் தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 9

568. கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பு அனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்குஒழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அற்புதப்பத்து

அநுபவம் ஆற்றாமை
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

569. மையலாய் இந்த மண்ணிடை வாழ்வுஎனும்
ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தையலார் எனும் சுழித்தலைப் பட்டு, நான்
தலை தடுமாறாமே
பொய்எலாம் விடத் திருவருள் தந்துதன்
பொன்அடி இணைகாட்டி
மெய்யனாய் வெளிகாட்டி முன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே. 1

570. ஏய்ந்த மாமலர் இட்டு முட்டாததோர்
இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்தம்ஆர் முலைத் தையல் நல்லாரொடும்
தலைதடுமாறு ஆகிப்

போந்துயான் துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
பொற்கழல் இணைகாட்டி
வேந்தனாய் வெளியே என்முன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே. 2

571. நடித்து, மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
நான்எனது எனும்மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்று முன்வினை மிகக்
கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்நின்று அப்பெருமறை தேடிய
அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்து அடித்து அக்காரம் முன்தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே. 3

572. பொருந்தும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
பொய்களே புகன்றுபோய்க்
கருங் குழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்புஅவை சிலம்பிடத்
திருவொடும் அகலாதே
அருந் துணைவனாய் ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 4

573. மாடும் சுற்றமும் மற்றுஉள போகமும்
மங்கையர் தம்மோடும்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
குலாவியே திரிவேனை
வீடுதந்து என்தன் வெந்தொழில் வீட்டிட
மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடுவித்து எனது அகம்புகுந்து ஆண்டதோர்
அற்புதம் அறியேனே. 5

574. வணங்கும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து, வாய்இதழ்ப் பெருவெள்ளத்து அழுந்திநான்
பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
குணங்களும் குறிகளும் இலாக் குணக்கடல்
கோமளத் தொடும்கூடி
அணைந்து வந்துஎனை ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 6

575. இப்பிறப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
இயல்பொடு அஞ்சுஎழுத்து ஓதித்
தப்பிலாது பொற் கழல்களுக்கு இடாதுநான்
தடமுலையார் தங்கள்
மைப்புஉலாம் கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
மலர்அடி இணைகாட்டி
அப்பன் என்னைவந்து ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 7

576. ஊசல் ஆட்டும் இவ்உடல் உயிர்ஆயின
இருவினை அறுத்துஎன்னை
ஓசையால் உணர்வார்க்கு உணர்வு அரியவன்
உணர்வுதந்து ஒளிஆக்கிப்
பாசம் ஆனவை பற்றறுத்து உயர்ந்ததன்
பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்து அடியார் அடிக்கூட்டிய
அற்புதம் அறியேனே. 8

577. பொச்சை ஆன இப்பிறவியில் கிடந்துநான்
புழுத்துஅலை நாய்போல
இச்சைஆயின ஏழையர்க்கே செய்து அங்கு
இணங்கியே திரிவேனை

இச்சகத்து அரிஅயனும் எட்டாத தன்
விரைமலர்க் கழல்காட்டி
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 9

578. செறியும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
செறிகுழலார் செய்யும்
கிறியும் கீழ்மையும் கெண்டையங் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லை இல்லாததன்
இணைமலர்க் கழல்காட்டி
அறிவுதந்து எனை ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

42. சென்னிப்பத்து

சிவ விளைவு
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

579. தேவ தேவன் மெய்ச் சேவகன்
தென் பெருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறிஒணா முதல்
ஆய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பர் அன்றி
அறிஒணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னிச் சுடருமே. 1

580. அட்டமூர்த்தி அழகன் இன்னமுது
ஆய ஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மெய்ச் சிவலோக நாயகன்
தென் பெருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கையாளை ஓர்
பாகம் வைத்த அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 2

581. நங்கையீர் எனை நோக்குமின் நங்கள்
நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ் பெருந்துறை
மேய சேவகன் நாயகன்
மங்கைமார் கையில் வளையும் கொண்டுஎம்
உயிரும்கொண்டு எம்பணி கொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. 3

582. பத்தர் சூழப் பராபரன்
பாரில் வந்து பார்ப்பான் எனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான்
தில்லை மூதூர் நடஞ் செய்வான்
எத்தன் ஆகிவந்து இல்புகுந்து எமை
ஆளுங் கொண்டு எம்பணி கொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 4

583. மாய வாழ்க்கையை மெய்என்று எண்ணி
மதித்திடா வகை நல்கினான்
வேய தோள் உமைபங்கன் எங்கள்
திருப்பெருந்துறை மேவினான்

காயத்துள் அமுதுஊற ஊறநீ
    கண்டு கொள் என்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
    சென்னி மன்னித் திகழுமே. 5

584. சித்தமே புகுந்து எம்மை ஆட்கொண்டு
    தீவினை கெடுத்து உய்யலாம்
பத்திதந்து தன் பொற் கழற்கணே
    பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
முத்தி தந்து இந்த மூவுலகுக்கும்
    அப்புறத்து எமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
    சென்னி மன்னி மலருமே. 6

585. பிறவி என்னும் இக்கடலை நீந்தத்தன்
    பேரருள் தந்தருளினான்
அறவை என்று அடியார்கள் தங்கள்
    அருள்குழாம் புகவிட்டு நல்
உறவு செய்து எனை உய்யக்கொண்ட
    பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கமாம்
திறமை காட்டிய சேவடிக்கண் நம்
    சென்னி மன்னித் திகழுமே. 7

586. புழுவினால் பொதிந்திடு குரம்பையில்
    பொய் தனை ஒழிவித்திடும்
எழில்கொள் சோதி எம்ஈசன் எம்பிரான்
    என்னுடை அப்பன் என்றுஎன்று
தொழுத கையினர்ஆகித் தூமலர்க்
    கண்கள் நீர்மல்கு தொண்டர்க்கு
வழுவிலா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
    சென்னி மன்னி மலருமே. 8

587. வம்பனாய்த் திரிவேனை வாஎன்று
வல்வினைப் பகை மாய்த்திடும்
உம்பரான் உலகு ஊடு அறுத்து
அப்புறத்தனாய் நின்ற எம்பிரான்
அன்பர் ஆனவர்க்கு அருளி மெய்
அடியார்கட்கு இன்பம் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 9

588. முத்தனை முதல்சோதியை முக்கண்
அப்பனை முதல் வித்தினைச்
சித்தனைச் சிவலோகனைத் திருநாமம்
பாடித் திரிதரும்
பத்தர்காள் இங்கே வம்மின் நீர் உங்கள்
பாசம் தீரப் பணிமினோ
சித்தம்ஆர் தரும் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுதல்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

589. மாதுஇவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கருணை அடியார்
குலாவும் நீதி குணம் ஆகநல்கும்

போதலர் சோலைப் பெருந்துறைஎம்
　　புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
　　அருள்அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 1

590. மால்அயன் வானவர் கோனும்வந்து
　　வணங்க அவர்க்கு அருள்செய்தஈசன்
ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து
　　நல்நெறி காட்டி நலந்திகழும்
கோல மணிஅணி மாடம்நீடு
　　குலாவும் இடவை மடநல்லாட்குச்
சீலமிகக் கருணை அளிக்கும்
　　திறம் அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 2

591. அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான்
　　ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவுஅதுஏறிப்
　　பாரொடு விண்ணும் பரவிஏத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறைஎம்
　　பேரருளாளன் பெண்பால் உகந்து
மணிவலை கொண்டு வான்மீன் விசிறும்
　　வகைஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 3

592. வேடுரு ஆகி மகேந்திரத்து
　　மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெருமான்
　　சிந்தனை செய்து அடியோங்கள்உய்ய
ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி
　　ஐயன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
ஏடர்களை எங்கும் ஆண்டுகொண்ட
　　இயல்புஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 4

593. வந்து இமையோர்கள் வணங்கிஏத்த
மாக்கருணைக் கடலாய் அடியார்
பந்தனை விண்டுஅற நல்கும்எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
உந்து திரைக்கடலைக் கடந்துஅன்று
ஓங்கு மதில் இலங்கைஅதனில்
பந்தணை மெல்விரலாட்கு அருளும்
பரிசுஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 5

594. வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் சூழ
ஏவற் செயல்செய்யும் தேவர்முன்னே
எம்பெருமான் தான்இயங்கு காட்டில்
ஏஉண்ட பன்றிக்கு இரங்கி ஈசன்
எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று
கேவலம் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
கிடப்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 6

595. நாதம் உடையதோர் நற்கமலப்
போதினில் நண்ணிய நல்நுதலார்
ஓதிப் பணிந்து அலர்தூவி ஏத்த
ஒளிவளர் சோதி எம்ஈசன் மன்னும்
போதலர் சோலை பெருந்துறைஎம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றி
பேதம் கெடுத்து அருள்செய் பெருமை
அறியவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே. 7

596. பூஅலர் கொன்றைஅம் மாலைமார்பன்
போர்உகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல்லாள் உமைமங்கை பங்கன்
வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்

ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன்
இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
உருவுஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 8

597. தூவெள்ளை நீறுஅணி எம்பெருமான்
சோதி மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும் பதம் வைத்த ஈசன்
தென்னன் பெருந்துறை ஆளி அன்று
காதல் பெருகக் கருணை காட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துஉருகக்
கேதம் கெடுத்துஎன்னை ஆண்டருளும்
கிடப்புஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 9

598. அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான்
அடியார்க்கு அமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான் இரும்பாசம்தீர
இகபரம் ஆயதுஓர் இன்பம் எய்தச்
சங்கம் கவர்ந்து வண்சாத்தினோடும்
சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த
வகைஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

44. எண்ணப்பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை
திருத்தில்லையில் அருளியது
(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

599. பார்உரு ஆய பிறப்புஅற வேண்டும்
பத்திமையும் பெற வேண்டும்
சீர்உரு ஆய சிவபெரு மானே
செங்கமல மலர் போல்
ஆர்உரு ஆய என்ஆர் அமுதே உன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓர்உரு ஆய நின்திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக் கொண்டருளே. 1

600. உரியேன் அல்லேன் உனக்கு அடிமை
உன்னைப் பிரிந்துஇங்கு ஒருபொழுதும்
தரியேன் நாயேன் இன்னது என்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுஉன்
பெய்கழல் அடி காட்டிப்
பிரியேன் என்றுஎன்று அருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. 2

601. என்பே உருக நின்அருள் அளித்துஉன்
இணைமலர் அடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனை உருக்கி
உயிர் உண்கின்ற எம்மானே
நண்பே அருளாய் என் உயிர்
நாதா நின்அருள் நாணாமே. 3

602. பத்துஇலன் ஏனும் பணிந்திலன் ஏனும்
உன்உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
பித்துஇலன் ஏனும் பிதற்றிலன் ஏனும்
பிறப்பு அறுப்பாய் எம்பெருமானே

முத்து அனையானே மணி அனையானே
முதல்வனே முறையோ என்று
எத்தனையானும் யான் தொடர்ந்து உன்னை
இனிப் பிரிந்து ஆற்றேனே. 4

605. காணும் அதுஒழிந்தேன் நின் திருப்பாதம்
கண்டு கண் களிகூரப்
பேணும் அதுஒழிந்தேன் பிதற்றும் அதுஒழிந்தேன்
பின்னை எம்பெருமானே
தாணுவே அழிந்தேன் நின் நினைந்துருகும்
தன்மை என் புன்மைகளால்
காணும் அதுஒழிந்தேன் நீ இனிவரினும்
காணவும் நாணுவனே. 5

606. பால் திருநீற்று எம்பரமனைப்
பரங் கருணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றி மெய் அடியார்க்கு அருள்துறை அளிக்கும்
சோதியை நீதிஇலேன்
போற்றி என்அமுதே என நினைந்து ஏத்திப்
புகழ்ந்து அழைத்து அலறி என்னுள்ளே
ஆற்றுவன் ஆக உடையவனே எனை
ஆவ என்று அருளாயே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

45. யாத்திரைப்பத்து

அநுபவாதீதம் உரைத்தல்

திருத்தில்லையில் அருளியது

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

607. பூவார் சென்னி மன்னன் எம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை

ஓவாது உள்ளம் கலந்து உணர்வாய்
    உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆஆ என்னப்பட்டு அன்பாய்
    ஆட்பட்டீர் வந்து ஒருப்படுமின்
போவோம் காலம் வந்தது காண்
    பொய்விட்டு உடையான் கழல்புகவே. 1

606. புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்
    புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கஎல்லாம்
    வேண்டா போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத்து உள்புகுந்து
    நாயே அனைய நமைஆண்ட
தகவே உடையான் தனைச்சாரத்
    தளராது இருப்பார் தாம்தாமே. 2

607. தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
    தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார்
    என்ன மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்
    அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போம்ஆறு அமைமின் பொய்நீக்கிப்
    புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக்கே. 3

608. அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
    அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசேர் அடியே வந்துஅடைந்து
    கடைக்கொண்டு இருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசேர் உடலைச் செலநீக்கிச்
    சிவலோகத்தே நமை வைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
    பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

609. விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
மிகஓர் காலம் இனிஇல்லை
உடையான் அடிக்கீழ் பெருஞ்சாத்தோடு
உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின்
அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
அணிஆர் கதவுஅது அடையாமே
புடைபட்டு உருகிப் போற்றுவோம்
புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. 5

610. புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டு
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
இனிஓர் இடையூறு அடையாமே
திகழும் சீர்ஆர் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. 6

611. நிற்பார் நிற்க நில்லா உலகில்
நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனிப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாம் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
பெறுதற்கு அரியன் பெருமானே. 7

612. பெருமான் பேர் ஆனந்தத்துப்
பிரியாது இருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமால் உற்றுப் பின்னைநீர்
அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே

திருமா மணிசேர் திருக்கதவம்
திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
திருமால் அறியாத் திருப்புயங்கன்
திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 8

613. சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரில் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத
ஆர்வம் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே
பொய்யில் கிடந்து புரளாதே. 9

614. புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய்
இன்றே வந்துஆள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பார்ஆர்
மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின்
சிவலோகக் கோன் திருப்புயங்கன்
அருள்ஆர் பெறுவார் அகல்இடத்தே
அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருப்படையெழுச்சி

பிரபஞ்சப் போர்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(கலி விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

615. ஞானவாள் ஏந்தும் ஐயர் நாதப் பறைஅறைமின்
மானமா ஏறும் ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆன நீற்றுக் கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானஊர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. 1

616. தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேர்அணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நாடு ஆள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

47. திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

617. வெய்ய வினைஇரண்டும் வெந்துஅகல மெய்உருகிப்
பொய்யும் பொடிஆகாது என்செய்கேன் – செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேன்உந்து செந்தீ
மருவாது இருந்தேன் மனத்து. 1

618. ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன் – தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மால்ஏற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தான்என்பார் ஆர்ஒருவர் தாழ்ந்து. 2

619. செய்த பிழைஅறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பு அறியேன் – வையத்து
இருந்து உறையுள் வேல்மடுத்துஎன் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். 3

620. முன்னை வினைஇரண்டும் வேர்அறுத்து முன்நின்றான்
பின்னைப் பிறப்புஅறுக்கும் பேராளன் – தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வரும்துயரம் தீர்க்கும் மருந்து. 4

621. அறையோ அறிவார்க்கு அனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும் மால்கொள்ளும் – இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இருந்துறையும் என்நெஞ்சத்து இன்று. 5

622. பித்து என்னை ஏற்றும் பிறப்புஅறுக்கும் பேச்சுஅரிதாம்
மத்தமே ஆக்கும் வந்து என் மனத்தை – அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்துஇறவாப் பேரின்பம் வந்து. 6

623. வாரா வழிஅருளி வந்துஎனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 7

624. யாவர்க்கும் மேலாம் அளவுஇலாச் சீர்உடையான்
யாவர்க்கும் கீழாம் அடியேனை யாவரும்
பெற்றுஅறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கு என்எம்பெருமான்
மற்று அறியேன் செய்யும் வகை. 8

625. மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்று ஒழிந்த
தேவரும் காணாச் சிவபெருமான் மாஏறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 9

626. இருந்துஎன்னை ஆண்டான் இணைஅடியே சிந்தித்து
இருந்து இரந்துகொள் நெஞ்சே எல்லாம் – தரும்காண்
பெருந்துறையில் மேய பெருங் கருணையாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 10

627. இன்பம் பெருக்கி இருள் அகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பம் தொடர்வு அறுத்துச் சோதியாய் அன்புஅமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊர்ஆகக் கொண்டான் உவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

48. பண்டாய நான்மறை

அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(நேரிசை வெண்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

628. பண்டாய நான்மறையும் பால்அணுகா மால்அயனும்
கண்டாரும் இல்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளும் கோகழிஎம் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மாறு உரை. 1

629. உள்ளமலம் மூன்றும் மாயஉகு பெருந்தேன்
வெள்ளம் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவும் கெடும்பிறவிக் காடு. 2

630. காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டில் பரிப்பாகன் நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளும் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. 3

631. வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துஉலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் - சூழ்ந்துஅமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். 4

632. நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்இடர்கள் போய்அகல
எண்ணி எழுகோகழிக்கு அரசைப் – பண்ணின்
மொழியாளோடு உத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியாது இருந்தவனைக் காண். 5

633. காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம்எனப்
பேணும் அடியார் பிறப்புஅகலக் – காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. 6

634. பேசும் பொருளுக்கு இலக்கிதம்ஆம் பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை – பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்புஅறுத்தேன் நல்ல
மருந்தின்அடி என்மனத்தே வைத்து. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

49. திருப்படையாட்சி

சீவ உபாதி ஒழிதல்
திருத்தில்லையில் அருளியது
(பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
(இத்திருப் பாடல்களின் ஈற்றடிகளை முதலில் கொண்டு ஓதப்பொருள் இனிது விளங்கும்)
திருச்சிற்றம்பலம்

635. கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு
களிப்பன ஆகாதே!
காரிகையார்கள் தம்வாழ்வில் என் வாழ்வு
கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு
மறந்திடும் ஆகாதே
மால் அறியா மலர்ப்பாதம் இரண்டும்
வணங்குதும் ஆகாதே

பண்களி கூர்தரு பாடலொடு ஆடல்
பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநல் நாடுஉடையான் படை ஆட்சிகள்
பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதுஓர் வேதகம் வந்து
வெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து,
வெளிப்படும் ஆயிடிலே. 1

636. ஒன்றினொடு ஒன்றும் ஓர்ஐந்தினொடு ஐந்தும்
உயிர்ப்பறும் ஆகாதே
உன் அடியார் அடியார் அடியோம்என
உய்ந்தன ஆகாதே
கன்றை நினைந்துஎழு தாய்என வந்த
கணக்கு அதுஆகாதே
காரணம் ஆகும் அனாதி குணங்கள்
கருத்துஉறும் ஆகாதே
நன்றுஇது தீதுஎன வந்த நடுக்கம்
நடந்தன ஆகாதே
நாமும் மேலாம் அடியாருடனே செல
நண்ணுதும் ஆகாதே
என்றும் என் அன்பு நிறைந்த பராஅமுது
எய்துவது ஆகாதே
ஏறுஉடையான் எனை ஆளுடை நாயகன்
என்னுள் புகுந்திடிலே. 2

637. பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து
மறிந்திடும் ஆகாதே
பாவனை ஆய கருத்தினில் வந்த
பராஅமுது ஆகாதே
அந்தம் இலாத அகண்டமும் நம்முள்
அகப்படும் ஆகாதே

ஆதிமுதல் பரமாய பரஞ்சுடர்
அண்ணுவது ஆகாதே
செந்துவர் வாய் மடவார் இடர்ஆனவை
சிந்திடும் ஆகாதே
சேல்அன கண்கள் அவன் திருமேனி
திளைப்பன ஆகாதே
இந்திரஞால இடர்ப் பிறவித் துயர்
ஏகுவது ஆகாதே
என்னுடை நாயகன் ஆகிய ஈசன்
எதிர்ப்படும் ஆயிடிலே. 3

638. என் அணியார் முலைஆகம் அளைந்துடன்
இன்புறும் ஆகாதே
எல்லை மாக்கருணைக் கடல் இன்றினிது
ஆடுதும் ஆகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கி என் உள்ளுற
நண்ணுவது ஆகாதே
நாதன் அணித் திருநீற்றினை நித்தலும்
நண்ணுவது ஆகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற
வைகுவது ஆகாதே
மா மறையும் அறியா மலர்ப்பாதம்
வணங்குதும் ஆகாதே
இன்இயல் செங்கழுநீர் மலர் என்தலை
எய்துவது ஆகாதே
என்னை உடைப்பெருமான் அருள் ஈசன்
எழுந்தருளப் பெறிலே. 4

639. மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த
மயக்குஅறும் ஆகாதே
வானவரும் அறியா மலர்ப் பாதம்
வணங்குதும் ஆகாதே

கண்இலி காலம் அனைத்தினும் வந்த
கலக்குஅறும் ஆகாதே
காதல் செயும் அடியார்மனம் இன்று
களித்திடும் ஆகாதே
பெண்அலி ஆண் என நாம்என வந்த
பிணக்கு அறும் ஆகாதே
பேர் அறியாத அனேக பவங்கள்
பிழைத்தன ஆகாதே
எண்இலி ஆகிய சித்திகள் வந்துஎனை
எய்துவது ஆகாதே
என்னை உடைப்பெருமான் அருள் ஈசன்
எழுந்தருளப் பெறிலே. 5

640. பொன் இயலும் திருமேனி வெண்நீறு
பொலிந்திடும் ஆகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
பொழிந்திடும் ஆகாதே
மின்இயல் நுண் இடையார்கள் கருத்து
வெளிப்படும் ஆகாதே
வீணை முரன்றுஎழும் ஓசையில் இன்பம்
மிகுத்திடும் ஆகாதே
தன்அடியார் அடிஎன் தலைமீது
தழைப்பன ஆகாதே
தான் அடியோமுடனே உய வந்து
தலைப்படும் ஆகாதே
இன்இயம் எங்கும் நிறைந்து இனிதாக
இயம்பிடும் ஆகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன் என்அத்தன்
எழுந்தருளப் பெறிலே. 6

641. சொல் இயலாதுஎழு தூமணி ஓசை
சுவைதரும் ஆகாதே

துண்ணென என்உளம் மன்னிய சோதி
தொடர்ந்துஎழும் ஆகாதே
பல்இயல்பு ஆய பரப்புஅற வந்த
பராபரம் ஆகாதே
பண்டு அறியாத பரானு பவங்கள்
பரந்துஎழும் ஆகாதே
வில்இயல் நன்னுதலார் மயல் இன்று
விளைந்திடும் ஆகாதே
விண்ணவரும் அறியாத விழுப் பொருள்
இப்பொருள் ஆகாதே
எல்லை இலாதன எண்குணம் ஆனவை
எய்திடும் ஆகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள
எழுந்தருளப் பெறிலே. 7

642. சங்கு திரண்டு முரன்றுஎழும் ஓசை
தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு
சலித்திடும் ஆகாதே
அங்கு இதுநன்று இதுநன்று எனும்மாயை
அடங்கிடும் ஆகாதே
ஆசை எலாம் அடியார் அடியோம் எனும்
அத்தனை ஆகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை
திளைப்பன ஆகாதே
சீர் அடியார்கள் சிவானு பவங்கள்
தெரிந்திடும் ஆகாதே
எங்கும் நிறைந்து அமுதுஊறு பரஞ்சுடர்
எய்துவது ஆகாதே
ஈறுஅறியா மறையோன் எனை ஆள
எழுந்தருளப் பெறிலே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

50. ஆனந்த மாலை

சிவாநுபவ விருப்பம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

643. மின்நேர் அனைய பூங்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியன்உலகம்
பொன்நேர் அனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரர்எல்லாம்
கல்நேர் அனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண்டு அவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்நேர் அனையேன் இனிஉன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே. 1

644. என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
யான்அது அறியாதே கெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றும் குறைவுஇல்லை
உடையாய் அடிமைக்கு ஆர்என்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்துஏத்தும்
பழைய அடியாரொடும் கூடாது
என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கு
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. 2

645. சீலம் இன்றி நோன்பு இன்றிச்
செறிவே இன்றி அறிவுஇன்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலும் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா உலக நெறிஏறக்
கோலம் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே. 3

646. கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்
கேடு இலாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவது எல்லாம்நான்
பட்டால் பின்னைப் பயன்என்னே
கொடுமா நரகத்து அழுந்தாமே
காத்து ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
நடுவாய் நில்லாது ஒழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே. 4

647. தாயாய் முலையைத் தருவானே
தாராது ஒழிந்தால் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
தாயே என்றுஉன் தாள்அடைந்தேன்
தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடன்ஆக
ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ. 5

648. கோவே அருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆஆ என்னாவிடில் என்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவார் எல்லாம் என்அளவோ
தக்கவாறு அன்று என்னாரோ
தேவே தில்லை நடம்ஆடீ
திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே. 6

649. நரியைக் குதிரைப் பரிஆக்கி
ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம்
பிச்சுஅது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்

அரிய பொருளே அவிநாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

51. அச்சோப்பதிகம்

அனுபவவழி அறியாமை
திருத்தில்லையில் அருளியது
(கலி விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

650. முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவம்ஆக்கி எனைஆண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 1

651. நெறிஅல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருஅருளே சேரும்வண்ணம்
குறிஒன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தைஎனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 2

652. பொய்எல்லாம் மெய்என்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையல்இடம் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 3

653. மண்அதனில் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணம்இலா அன்பருளி எனையாண்டிட்டு என்னையும்தன்
எண்ண வெண்நீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 4

654. பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என்று அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 5

655. வெந்துவிழும் உடல்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தம் அறுத்து எனைஆண்டு பரிசுஅறஎன் துரிசும் அறுத்து
அந்தம் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 6

656. தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசம்எனும் தாழ்உருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
ஐயன்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 7

657. சாதல் பிறப்புஎன்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக்கு அணிஇழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதுஒருகூறு உடையபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஆதிஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 8

658. செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதல்ஆய முதல்வன்தான்
நம்மையும் ஓர் பொருள்ஆக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆக பதிகங்கள் 51; பாடல்கள் 658.

அருள்திரு மாணிக்கவாசகர் அருளிய

திருவாசகம்

படித்தால் என்ன கிடைக்கும்?

(தன்னிலை விளக்கம்)

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை

திருப்பணி.காம்
meet
திருவாசகத் திருவிழா
திருவிடைமருதூர்
25000

நமச்சிவாய வாழ்க!
திருப்பணி.காம்
நாதன்தாள் வாழ்க!
meet

நமச்சிவாய வாழ்க!
நாதன்தாள் வாழ்க!

நமச்சிவாய வாழ்க!
திருப்பணி.காம்
நாதன்தாள் வாழ்க!
meet

இடைமருதில்

திருவாசக முற்றோதல் – திருவாசகம் நூல் வெளியீட்டு விழா
5000
2022

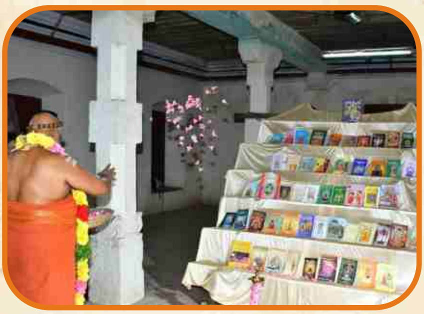

திருவாசகம்

திருவாசகத்

திருப்பணி.காம்
திருவாசகத்

திருப்பணி.காம்

திருப்பணி.காம்

திருவாசகத் திருவிழா

திருவாசகத் தேனமுதம்
கும்பகோணம்
WWW.THIRUVASAGAM.IN
meet

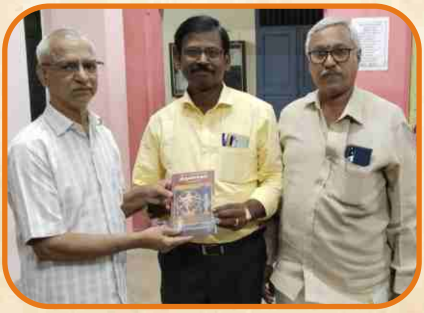

திருப்பணி.காம்
meet

திருப்பணி.காம்
meet
முப்பெரும் விழா

meet

meet

முப்பெரும் விழா

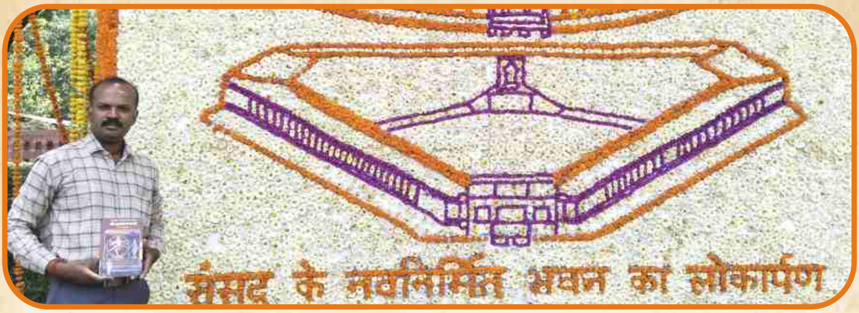
संसद के नवनिर्मित भवन का लोकार्पण

विश्व हिन्दू परिषद
केन्द्रीय कार्यालय जाने का मार्ग

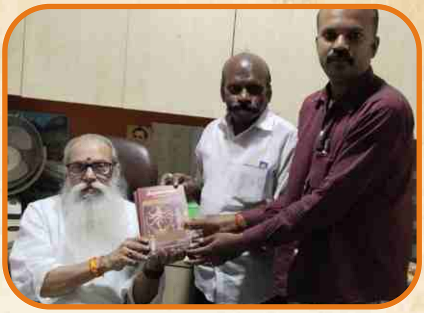

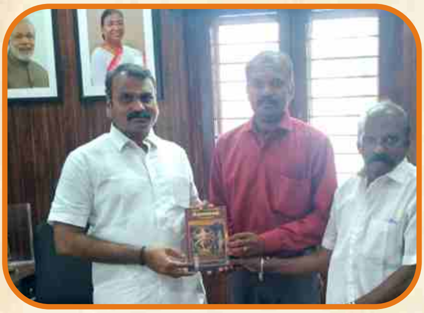

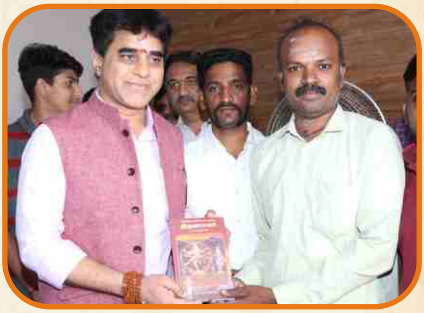

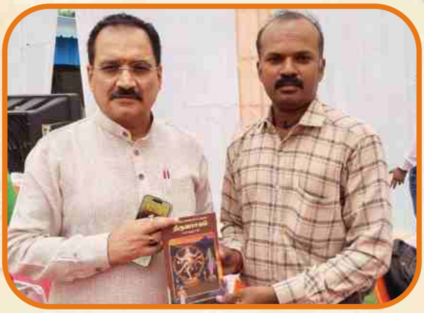

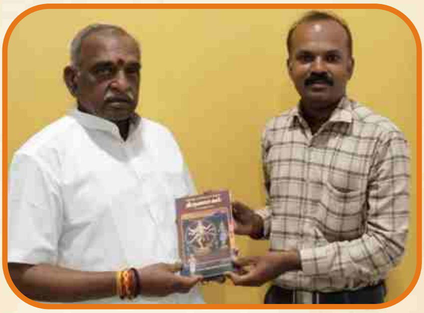

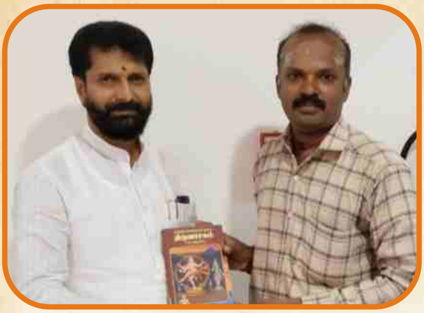

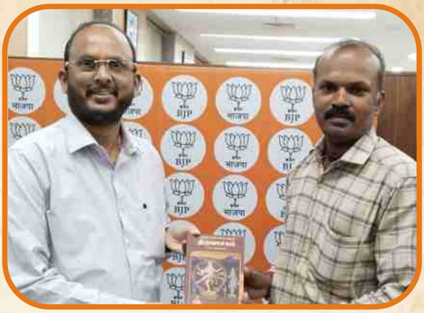

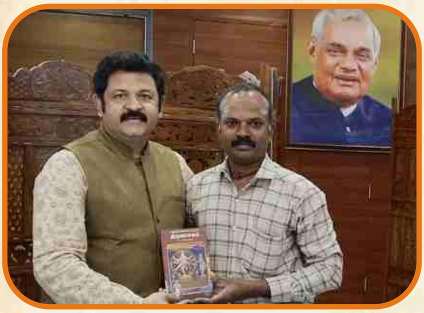

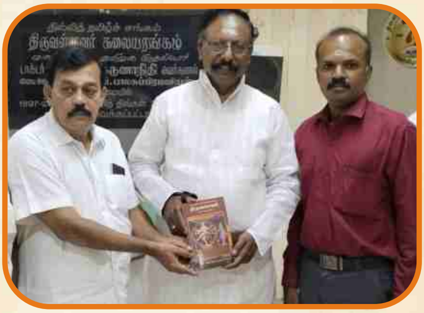

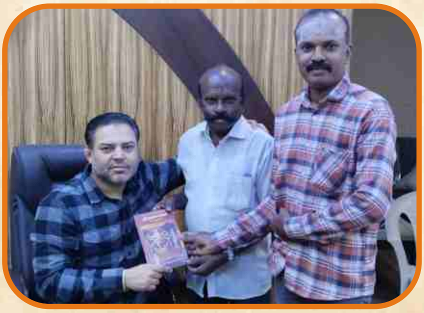

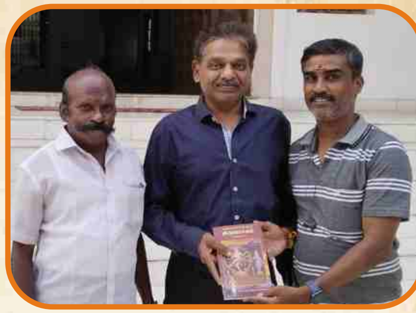

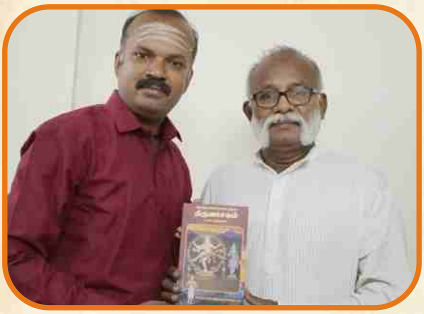

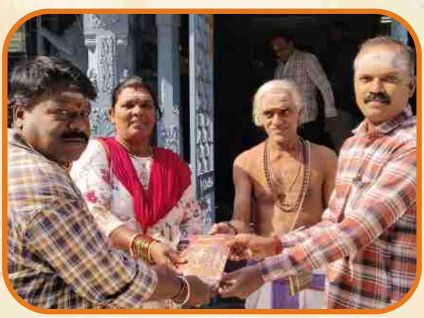

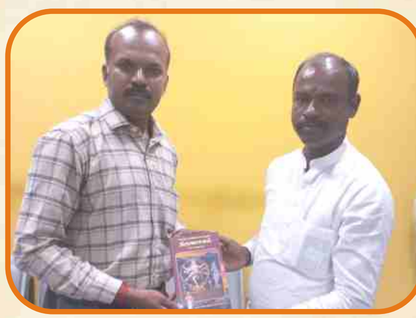

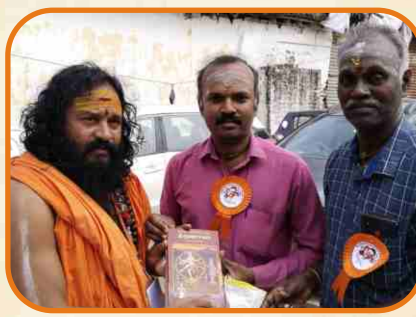

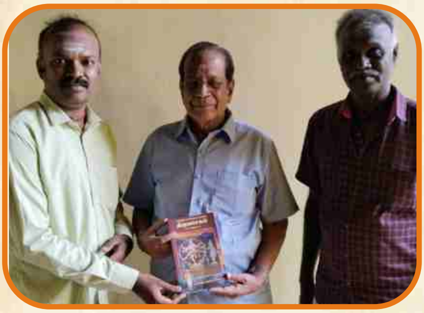

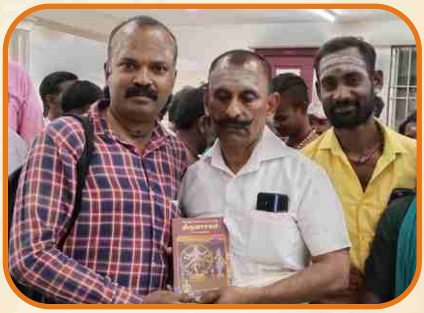

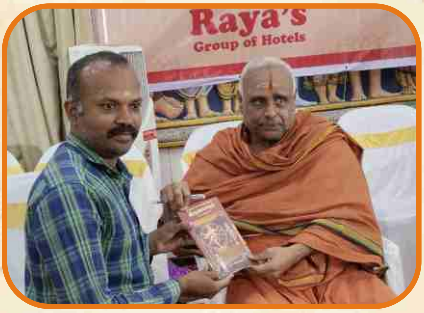
Raya's
Group of Hotels

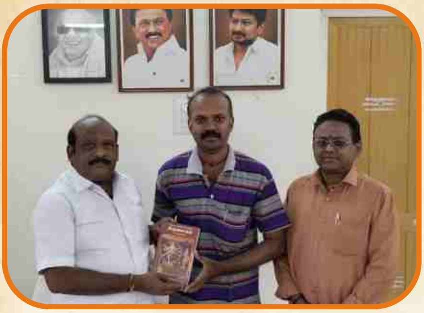

PRAYER / MEDITATION HALL

www.thiruvasagam.in

TAMIL NADU FIRE AND RESCUE SERVICE
KUMBAKONAM

பாரதத் திருநாட்டின் புதிய பாராளுமன்றத் திறப்பு விழாவில் ஒருங்கு சங்கமித்த சமயச் சான்றோர்கள், அருளாளர்கள், ஞானச்சுடர் விளக்குகள் மற்றும் அரசியல் மீயுயர் பதவிச் செம்மல்கள் கூட்டமர்வில்.... சிரந்தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்திச் சிந்தையும், உடலும் மாறிலா மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

meet
A Truly Service Network

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை

e-Mail : meetngo15@gmail.com | Web : www.meetngo.in | Regn. No.: 76/2015

மறுமணம் சந்திப்பு

துணிவே துணை ! துணையே துணை !

இதயங்களின் சங்கமம்! இல்வாழ்வின் ஆரம்பம்!!

கொரோனா பெருந்தொற்று காரணமாக வாழ்க்கைத்துணையை இழந்தவர்கள், பிற காரணங்களால் கணவரை (அ) மனைவியை இழந்தவர்கள் / விவாகரத்தானவர்கள் / வயது மூப்பு உடையவர்கள் மாற்றுத்திறனாளிகள் / வெண்புள்ளி உடையவர்கள் / வசதி குறைவால் திருமணம் தடைபட்டுள்ளவர்கள் மறுமணம் / முதல் மணம் வரன் தேடுவோர் வாழ்வில் ஒளியேற்றுவதற்கான ஓர் முயற்சி !!

ஒருமுறை சேவைக் கட்டணம் : ₹ 500/-*

30 வயதிற்கு மேல் 45 வயதிற்குள் உள்ளவர்களுக்கு 180 நாட்களுக்குள் வரன் அமைத்துத் தருவதற்கான 100% உத்தரவாதத்துடன் கூடிய சேவைக்கட்டணம் : 5,000/- *

180 நாட்களுக்குள் வரன் அமையவில்லையெனில் 100% சேவைக்கட்டணம் திருப்பித்தரப்படும்.*

முன்பதிவு செய்ய விரும்புவோர் ஜாதகம், சுயவிபரம், புகைப்படம் அனுப்ப வேண்டிய வாட்சப் எண்கள்

9489089102 9488689102

துணையை இழந்தவர்களுக்குத் துணையாக நிற்கத் தயாராக உள்ள அனைத்துச் சமுதாயத்தினரும், அனைத்து வயதினரும் பங்குபெறலாம்

ஆன்லைன் மூலமாக முன்பதிவு செய்ய

meetmarumanam@gmail.com www.marumanam.co.in

முன்பதிவு செய்ய விரும்புவோர் ஜாதகம், சுயவிபரம்,
புகைப்படம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

மனிதவளம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மலர்ச்சி அறக்கட்டளை
33 / 17, நாகேஸ்வரன் சன்னதித் தெரு, கும்பகோணம் - 612001.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய வேலை நாட்கள் மற்றும் நேரம் :
திங்கள் முதல் சனிக்கிழமை வரை காலை 10.00 முதல் மாலை 6.00 வரை

★ நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டது. வியாபார நோக்கமற்றது.

Promoted by Amudhan Advertising | Cell: 9443028343 | Web: www.amudhan.in